

ZA

DOŽIVOTNÍ PŘEDPLATNE V PODOBĚ HEXÁKLU - MOŽNE

... PIVA

GRAMATICKÉ KYZY

JSOU DÝLEM TOTO KDO JE VIDI

ZPĚVÁCI ZPÍVAJÍ PROTOŽE JSOU
ZPĚVÁCI A NE PROTO, ŽE JIM JE DO
ZPĚVU. KDO TOHLE POCHOPIL, POCHOPÍ
I JINÉ VĚCI (DUŠAN RADOVIČ)

z redakční pošty...

DALŠÍ
INTERVIEW
pro ZA 2 Piva!

československá televize -

Už zase lže
a já abych držel tlamu.

neboli Martin CHOURA předává slovo Filipu TOPOLOVI

Vy jste psali:

SAMOZŘEJMĚ ŽE TAKTO
BUDE TO PŘEČTENÍ
VYPADAT VAŠE HLAVA!

63.

ANKETA

Čtenáři

Laďovský

zahraniční
skupiny

9 hlasů THE CURE
8 U2
7 JETHRO TULL
5 PINK FLOYD
4 ROLLING STONES
3 THE POLICE
RUSH
DEEP PURPLE

celkem bodovalo 57 kapel

domácí

13 hlasů VÝBĚR
8 STROMBOLI
7 LAURA a její TYGŘ
6 PVO
5 ŽLUTÝ PES
4 GARÁŽ
ŽENY
3 PPU
MAMA BUBO
JASNÁ PÁKA
HUDBA PRAHA
PŮLNOC

celkem bodovalo 42 kapel

zpěváci

18 hlasů STING
11 PETER GABRIEL
7 BONO
6 FRANK ZAPPA
5 MICK JAGGER
4 ROBERT SMITH
ROBERT PLANT
TOM WAITS
3 DAVID BOWIE
PHIL COLLINS
PETER HAMMILL

celkem bodovalo 41 zpěváků

16 hlasů MICHAEL KOČÁB
6 VLÁDA MERTA
MICHAL PROKOP
5 RICHARD MÜLLER
4 OLDŘICH JANOTA
LUBOŠ POSPÍŠIL
3 VLÁDA ALBRECHT
VILÉM ČOK
TONY DUCHÁČEK
MIREK IMRICH

celkem bodovalo 42 zpěváků

zpěvačky

10 hlasů KATE BUSH
7 ANNIE LENNOX
NICO
6 SADE ADU
PATTI SMITH
5 NINA HAGEN
SIOUXSIE SIOUX
4 TINA TURNER
SUZANNE VEGA
3 LIZ FRAZER
CYNDI LAUPER
BILLY HOLLIDAY
LAURIE ANDERSON

celkem bodovalo 34 zpěvaček

16 hlasů IVA BITTOVÁ
14 BÁRA BASIKOVÁ
8 HANA HEGEROVÁ
6 MARCELA BŘEZINOVÁ
5 PETRA JANU
ZUZANA NAVAROVÁ
4 LAURA
ZUZANA MICHNOVÁ
3 IVANA FRAŇOVÁ
ANDRTOVÁ VOŇKOVÁ

celkem bodovalo 30 zpěvaček

zahraniční „SEXY“ domácí

zpěváci

5 hlasů STING
4 DAVID BOWIE
3 MICK JAGGER
DAVID COVERDALE
2 IAN ANDERSON
PHIL COLLINS
JIM MORRISON
BONO

↑bodovalo 39 zpěváků

3 hlasy TONY DUCHÁČEK
2 ALEŠ DRVOTA
MICHAEL KOCÁB
PETR STANKO
MIREK IMRICH
JOSEF LAUFER
MICHAL PROKOP
RICHARD MULLER

bodovalo 37 zpěváků↑

zpěvačky

8 hlasů KATE BUSH
5 SADE ADU
4 SABRINA
SAMANTHA FOX
KIM WILDE
ANNIE LENNOX
3 PATTI SMITH
NICO
TINA TURNER
MADONNA

↑bodovalo 30 zpěvaček

7 hlasů IVETA BARTOŠOVÁ
6 LAURA
5 IVA BITTOVÁ
TANJA
4 LENKA FILIPOVÁ
LUCIE BÍLÁ
3 BEÁTA DUBASOVÁ

↑bodovalo 30 zpěvaček

- mimo jiné i přes protesty,
kletby, litanie Jardy M. Petřín-
ská 5 Praha 5, Magda Bořilová.

Lp osmdesátých let

24 hlasů	PRAŽSKÝ VÝBĚR	Straka v hrsti
19	LAURA a její TYGŘI	Žár trvá
18	STROMBOLI	Stromboli
16	VÝBĚR	1988
13	BITTOVÁ & FAJT	Bittová & Fajt
11	MICHAEL KOCÁB	Povídáli, že mu hráli
9	ONDŘEJ HEJMA	Žlutý pes
	MICHAL PROKOP	Kolej Yesterday
7	PRECEDENS	Doba ledová
6	TANGO I - HANA HEGEROVÁ	Potměsilý host - JIŘÍ STIVÍN
	ZUZANA MICHNOVÁ - Rány	Status quo vadis
5	JABLKOŇ - Devátá vlna	ANDRTOVÁ VOŇKOVÁ
	BANKET - Druhá doba	
4	ETC II ETC III	ABRAXAS Box
	DR MAX	Vaše tělo uletělo
3	YO YO BAND	Do baškor ne
	ABRAXAS	Šťastnej blázen
	TANGO	1987
	JANA KOUBKOVÁ	Horký dech
	BANKET	Bioelektrovízia
	NEREZ	Na vařený nudli
	LUBOŠ POSPÍŠIL	Tenhle vítr... LUBOŠ POSPÍŠIL
	A nestřílejte ...	

celkem bodovalo 85 desek

CELKOVĚ JSME ANKETNÍCH LÍSTKU OBDRŽELI 36 !
přibližně dvacítku těch, kteří se neobtěžovali nám vrátit anketní lístek
srdečně vzkazujeme : a vy nám ji taky polibte , you fuckers ..

316 *bič či nebič* *aneb jak se chozí organizátoři meshodli*

byli
jsme
PŘI
TOM

S přehlídkami naší soudobé scény se v poslední době přímo roztrhl pytlík a naše všudypřítomná redakce je tu od toho, aby je podchytila, zmapovala do našeho plátku a podala vám tak plné svědectví doby, informace o dění na jevišti i v hledišti, - sice se zpožděním oproti veškerým sdělovacím prostředkům, které tentokrát byly neobyčejně pohotové, ale za to nezkrácené.

Musím předem ještě podotknout, že jsme k celé akci přistupovali s určitými obavami, pramenícími z toho, že ačkoliv na jedné straně tu byla neoddiskutovatelně vyspělá propagace, na druhé žel dost velký diletantismus dvojích organizátorů ve formě sjednaných účinkujících a tím i fanoušků. Není přece možné a myslitelné objednat kapely, které k sobě nespojují vůbec nic, mají rozdílné nazírání na svět, svůj vyhraněný názor...! Zkrátka nevím co tím pořadatelé sledovali (jestli nějaké sjednocení...?), otevřenou žánrovou konfrontaci?, ale záhy se stalo očekávané. Fans se okamžitě rozdělili na dva tábory a první jiskry vzájemné nesnášenlivosti začaly přelétávat již před zahájením samotné akce.

Vše otevřela skupina NATION s písní Hymna a ve svém krátkém vystoupení nechala kupodivu v klidu silnější, ně však početnější tábor (nazveme jej - formálové), zatímco ten druhý, tedy neformálové si sborově prozpěvoval jejich nejpopulárnější hit. Druhým účinkujícím se stal cizí soubor FREEDOM, míněno pohledem formálních fans - "největší přehmat celé přehlídky". Pro ně nepochopitelné a v našich luzích a hájích neznámé a nepoznané poslání celé kapely ostře kontrastovalo s jejich chápáním a vyvolalo v nich fyzické nevole až brutality s jakou umlčeli aplaus živlů, tedy promiňte, ... neformálů a zapříčinili se tak o to, že spěšný odchod Frídomáků nahradili sborově vydupanou, - BÍT ČI NEBÍT. Nad hlavami jejich fans se okamžitě vztyčily transparenty s názvy nejoblíbenějších songů, ostře aktuálního "Občané rozejděte se", či generační výpovědi "Lidská práva" se sloganovitým refrénem "Polní tráva". Další vystoupivší měl být soubor DEKLARACE, žel nedostal souhlas zřizovatele, a tak ...snad příště. To už si však publikum vyžádalo své a připravilo půdu na očekávané BÍLÉ HLAVY s hostující recitační skupinou OBUŠEK a můžu vám říci, že jejich diktátorský nářez opravdu bolel. Jejich sound byl natolik průbojný, že zasáhl i nespřízněné publikum, které se mnohdy i v krvi válelo po zemi a sténalo do rytmu soudobé výpovědi Andělů. Byla to palba, byly to decibely a téměř každý si se vším všudy přišel na své. Následovalo oddechové kratičké vystoupení rapové záležitosti s dojemným textem "Ta... ve...ná ..zpe...ost, ..čané ..še ...omá...ení ne... ..vo...mé ..zej...te se", ale než jsem jej stačil vychutnat a podělit se o své dojmy, nastoupila poslední kapela večera, všezahrnující a vše náležitě podrobně ilustrující ORWELL. Po předešlém rozdivočelém po- gu, kdy naše těla byla rozhavena jak uhlíky těsně před vzplanutím, nás nejdříve jejich texty pokropily vodou a to zpravidla přímým zásahem a po náležitém vychladnutí nám barvitě i dymově ilustrovali život bezprávních se všemi jeho záporů. Na vlastní oči jsme si poplakali a mohli se přesvědčit co je to doopravdový útlak, represe, ponížení, ztráta osobní volnosti a nakládání s frázemi o lidských právech. Dostali jsme přímé svědectví doby, čeho jsou ještě dnes veřejné orgány schopny a uvědomili jsme si základní klad našeho bi- tí, že žijeme v zemi, kde můžeme tyto nepokoje odsuzovat, veřejně se k nim vyslovovat, str- nit se jich a zároveň docenit fakt, že nás se přímo netýkají, - opravdu krásná tečka za koncertem.

P.S. Pro fenomenální úspěch se na druhý den a po té ještě po celý týden podstatná část přehlídky opakovala a byla opět svou bezprostřední dokonalostí hozením rukavice celému světu, názornou ukázkou demonstrace síly hudby, nářezu nemajícímu obdoby. A věřte nevěřte, i přes podstatně menší a narychlo připravovanou propagaci, opět bylo plno.

Ponejprv vystoupila "a zcela neúspěšně" skupina NEVINNÍ. Čistě instrumentální záležitost, neprovokující, naivní a ničeho se nedožadující muzika měla tak poklidný průběh, že až zará- želo proč formálové reagovali tak rozdivočele, a tak vehementně si vyžádali své oblíbené Orwelany. Ti nasadili se vsí parádou, od kouřových efektů až po oplachování zcela jistě zašpiněných fanoušků Nevinných, kteří byli přítomni ve velkém množství a s takovouto mu- zikou se setkali poprvé v životě, ... asi to byl pro ně velkej šok a zároveň "probuzení". V následné dny vystoupili samozřejmě vedle stálíc i další účinkující, jmenujme například C P Z (Cela předběžného zadržení), která do svých útrob přilákala tentokrát velké množství lačných fanoušků, RANĚNÍ, kteří si pro změnu zvláště ve čtvrtek přišli na své, MASOVÁ NENÁVIST, MARNÝ BOJ - zatím stále marné usilující o své bytí, silně uniformní TOVÁŘENŠTÍ OCHRÁNĚNCI a j. Ale o těch třeba někdy příště...

ZPRÁVA
DOBRA

14. ledna 1989 od 16.00
Mirek 6

Koncert pro Arménii

Ivan Hlas a Nahlas, Nerez, Dr Max, Krausberry, ETC +
Mišik, Yetti, Dux, Žentour, Markýz John, M. Ch. Band,
Precedens, Framus 5 + Prokop, Abraxas, Yo
Yo Band, Č. p. 87, Echtl, P. V. O., Hudba Praha, Baba-
let, Máma Bubo, Panika, Merta, M. Efekt + Pospíšil,
Kalandra, Egypt, Jižní pól, Krásné no-
vé stroje, C & K Vocal, SLS + Březinová, Laura
Pavliček + Basiková.

ANEK

"MÍRNÉ ROCKOVÉ ZEMĚTŘESNÍ"

v pražské Sportovní hale.

Krátce po čtvrté hodině sobotního odpoledne, hasne osvětlení a rozsvěcují se bodové reflektory, vítající na ledě trojici rozhodčích: Mojše, Lipčík, Blbčík, kteří jsou pochopitelně, jak jinak?, oblečení do slušivých dressů s Big Mišou na prsou, aby přivedla na hrací plochu, před neslušně nezaplněné hlediště, Československý rockový výběr ve slibné sestavě a doufejme i dobré formě. Je jen škoda, že poloprázdné hlediště /asi 7500 diváků/ hovoří v konfrontaci se dvěmi dozajista beznadějně vyprodanými halami na benefiční utkání "35 pops for Armenia", jasnou řečí o tom, že nářky na nedostatek rockových přenosů v televizi a málo prostoru ve sdělovacích prostředcích - jsou plané. Neboť úzký okruh rockových diváků, potvrzuje správnost upřednostňování jiných sportovních odvětví. Však dosti již nářků nad tradičním problémem našich sálů a hal - nízkou návštěvností a upřeme svůj zrak na led, kde nečekaně málo ukecaný Mojše vhazuje úvodní buly. Ovšem MARKÝZ JOHN předvádí v celé nahotě další letitý problém a tím je velmi rozpačitý úvod hry všech našich reprezentačních výběrů / snad jen s výjimkou toho Pražského/. U Markýze to však není jen nerozehranost a nerozbruslení ale všeobecným nedostatkem formy. Naskýtá se tedy otázka proč jsou takovíto hráči vůbec zařazováni do reprezentace. Jejich popmetalový herní projev, těžko může soupeře něčím překvapit. Snad jen jejich zpěvák mě osobně zaujal, tím že byl podobný šéfovy údržbářské dílny a ZV KSC ve filmovém studiu v Hostivaři Spilkovi, kterému jsme pro jeho výzáž přezdívali jednoznačně - Lenin. Při prvním střídání se na ledě objevuje útok YETTI v pozmeněném složení, bez Ůži Flynna a s velice mdlým herním projevem. Chlapci však mají vyžehlenější dresy a syn- tezátorují tak, že mi nezbyvá než si zapamatovat, v kterém že baru to hodlají hrát, abych na ně ve svých obvyklých a hojných toulkách nočními bary, nenarazil. Hra nic zajímavého nenabízí a tak odjíždím na střídačku, pokočit se pocitem, že mé bércové svaly odpočívají na stejných místech, jako bércové svaly mnohem slavnějších a příznejme si to, snad i lepších hockeyistů, než jsem já. Věnuji pohled i zajímavé reklamě, zavěšené nad ledem, "for Armenia" na které slovo Armenia, je napsáno v originále/aspoň to si teda myslím, možná že je tam napsáno něco úplně jiného - arménštinu příliš plynne neovládám/Ze šatny do které pak odjíždím na nanuka, slyším hrát DUX, dávno již bezpadrůnkovitý, který hraje o něco líp než předchozí mančafy ale né zas tak abych honem běžel s nanukem zpátky. Když se vrátím naleznu na ledě ŽENTOUR s jejich patetickým technopopem. Centr žentourského útoku Ledecký s copánkem /!/ se snaží imidží "big star" zastrašit obranu soupeře. Hned v úvodu nás vyzývá "Nenechme si lhát" a my si taky nic nalahat nenecháme, takže když na nás pak zkouší "halekačky do diváků" tak není zcela úspěšný, to má holt z toho věčného čumění na video - diváci v Praze nejsou diváci ve Wembley... Pravdou však je že nezletilé dívenky se horlivě tlačí do prvních řad k Ledeckého nohám.

Ještě než je trenér odvolá z ledu připisují ale Žentíkům kladný bod za moje oblíbené regičko jejich provenience "Soused o mě říká, že jsem chuligán." Střídá je Dr. MAX a podobně jako Žentour začíná na poloplayback a to Holého sólem /jak za starých dobrých spartanských časů útok Holý-Honc-Richter/ v písni "Co ty jsi zač?" V celokapelovém provedení pak polechtají příjemným kytarovým hororem - "Můj horor a já". Což ostatně pane doktore není vaše první schizofrenické téma že? Přiznejte se že vy jste doktor psychiatrie v Bohnicích... Maxáci sice neoslnili výkonem ale předvedenou hrou a snahou, přeci jen diváky potěšili. Útok Ivana HLASE, nehrál sice zas tak moc NAHLAS ale zato předvedl pohodový popík, při kterém exceloval zejména jejich kytarista parodiemi na metalové sola. Navíc mu u toho prstíky kmitaly tak, že by se i Ohlfieldovi závislí ohl. Mlčenlivý Lipschick přijíždí na led tentokrát v doprovodu sličné Laury, která nás přichází pozdravit / Ahoj!, líbám tě na levý ... / a omluvit se za svý nevyčválaný Tygry, kteří nemohou dnes vystoupit pro zaneprázdnění, ač by prý chtěli. Zato však s pořadem "Show Tomáše Tracyho", přijedou v březnu do Pakulů. Po půvabné Lauře přijíždí do útoku neméně přitažlivá JABLKON a svou brilantní, bojovnou a nápaditou hrou, poprvé zvedá diváky ze sedadel, hned svou úvodní akcí "Baba Aga". Soupeře nachává zaplést "V bludišti" přesných přihrávek a trojka jablečných konů odjíždí z ledu v nečekaně bouřlivých ovacích publika. Dan Kohout a CP 87 svou dobrou středněproudou hrou a sympatickým skinheadským basákem, dokáží udržet slušné herní tempo. Ovšem následující kombinovaný útok ve složení Marcela+Lešek+SLS /pardon SLS/ působí značně nevyrovnaným dojmem. Vedle robustně nemotorného Semelky, vypadá živelný dravčí projev Březinové, poněkud nepatřičně. Jinak jim ale celkem slušně bruslejí kytary, přibržděný však sníženou zvukovou kvalitou ledu, který je ovšem po velkou většinu utkání až nečekaně dobrý, na tak velkou halu /alespon jak ho slyším v prvních řadách/. SLS mají na dvoje klávesy, docela příjemně nepřeklávesováno a kdyby v tomhle útoku mohutný Lešek, raději místo prosazování vlastních golových ambic, hrál víc na Marcelu, mohlo by z toho být velice slušné popění. Ovšem k jejich proklamacím o tom jak se jim k sobě krásně hodějí, nelze než dodat, to asi měli na mysli něco jiného než hlasy, že? Mezitím Blbčík představuje další formaci a to MODRÝ EFEKT jenž prý svůj název, jak Deblčík ozřejmuje, odvodila od "snu každého intelektuála" - modré knížky, jako kdybychom se my manuálové, na tu vojnu sami cpali, nebo co?! Idiot! Rozehrávají legendární Cajovnu, což potěší zejména starší diváky, kteří ještě pamatují klasickou kombinační hru. První píseň hrajou s Pospíšilem, jen coby prostým "sidemanem", čímž jakoby potvrzovali fámů o tom, že Hladík Pospíšila vytáh z basy a on mu teď za to musí v kapele robotovat. V dalším průběhu hry však MEFEKT rozbaluje "Divoký jahody" s Pospíšilem v hlavní pěvecké roli a také další píseň je "pospíšilovka" takže -všechno je naopak /jak tvrdí jedna pražská kapela na kterou se také ještě dnes dostane/ Vystupňované tempo se v závěru první třetiny snaží udržet JIŽNÍ POL a dnes se mu to docela daří. Silné a lahodné /někdy až příliš lahodné/ melodie jednoduchých kytar dokáží

pohládit ucho. Baskytarista je vizáží trochu podobnej Waglewskému z polský kapely Woo-Woo a ten je zas podobnej Stingovi, kterej trochu připomíná basáka vod Jižního polu, kterej je docela podobnej... Polárníci vyseknou ódu na Ghándího "Hé rám" a pak jim přichází vokálně vypomoci /hle!/"Kristýna z Berlína" neboli/-stromboli/Bára Basiková vypadající /ačkoli by se mohlo zdát, že to už ani snad není možné/ ještě unyleji, nafoukaněji a hloupěji než jindy. Címž nechci tvrdit, že by jí to nezpívalo. Předposlední "lajnou" této třetiny, jsou ASPM /Amatérské sdružení profí hokejistů/ dravě zaútočí v "Aceton blues" skvělým saxofonovým solovým únikem ale brzy jim dojdou síly a jejich další hra nemá přílišnou jiskru a je trochu chladně stereotypní. Abychom tedy nedostali gól do šatny vskakují na led neunavené KRÁSNÉ NOVÉ STROJE posílení opět tanečníkem, který seč mu síly stačí, neohroženě útočí i na mikrofon. Bohužel nemají příliš dobře vyladěný zvuk a tak jim dechy nejiskří a kytary neznějí, nebo respektive hokejky je neposlouchaj. Ale KNS bojují s nekvalitním ledem statečně a úspěšně a nakonec neodcházejí do šaten se sklopenými hlavami. Zatímco Krásné Nové Stroje odjíždějí do sprch já odvážím svůj Starý Rozhašený Kostitřas složit na střídačku, neboť mám už brusle tupý a nohy se mi div už neulomily.

Do zahájení druhé třetiny posílají trenéři hned jeden z trumfů sestavy PANIKU a tak mi nezbyvá, než hbitě vyskočit ze střídačky a hrr do útoku, neboť dívenky je třeba vidět zblízka. Jak před tím při Zentouru proudila dopředu k mantinelu nezletilá děvčátka, tak teď se naopak derou dopředu chlapi, pokřikující: "Deli kde máš?... " ale co to postrádají to jsem jim nerozuměl, já si myslím že jí nic nechybí. Sakra ony holky mají vlastně tolik hitovek, že určitě nevěděly co dřív vybrat ale nebyly by to snad ani ženský aby si hned nezarejpalý do těch druhéjch a tak zahajují "Holky z druhý party" Poté exceluje Eva popVolná /pozor pánové nepřehlédnout to druhé -p-! / s upozorněním /pokud si toho snad někdo ve vzdálenějších řadách nevšiml/ že je "Nahoře Bez - děž" Zrovna v okamžiku kdy přemýšlím o tom zda se je nemám pokusit ovlivnit ve výběru, pokřikem "Clash! Clash!", přistupuje k mikrofonu, ságo si od úst utrhnuvší Kateřina a dává mi můj vytoužený "Brixton". A zatím - co mě důvěrně oslovují "hele mladej" já přicházím na to proč ve mě paničky budí nedůvěřivost - ono je to tím, že ony jsou všechny tak trochu "z druhý party", neboli každá dívka jiná víska. Volná a bubenička s disko čelenkou jsou popíkové, Kateřina se ságem chladně intelektuální a basačka Deli rozpustile kůzlecí metalička, to je směsice imidží, která se navzájem trochu tluče. I když ono to zas tak nevádí, protože vlastně když na to přijde - všechny holky jsou stejný... a mě se stejně nejvíc líbí kytaristka, má rastamanskej pačes a určitě je něžná a umí vařit. Což Panika jako taková sice moc "vařit" neumí ale "zákusky" dokáže naservírovat moc dobrý - takže ,dobrou chuť!

Střídání přivádí na led NEREZ, který je tentokrát hodně svižný s elektrickou kytarou !!! navíc Výtiskův snímačový kontrabas bez korpusu, zní spíše jako basovka bez pražců. Zuzana stále dobře zpívá a je čím dál krásnější a neproniknutelnější. Opravdu příjemnej bigbít. V plné jízdě naskakují do hry MAMA BUBO a od doby co jsem je slyšel naposled poněkud zkřůvovatěli, zčehož se vyvinula příjemná muzika s palcema škubanou basou. Daří se jim nepolevit ve vysokém tempu hry. Soupeř byl tak usilovným tlakem zatlačen do defenzivy a trenéři sáhli pro svou tajnou zbran - MCH BAND neboli chadimovskou kytaru a industriální bigbít. Ve chvíli kdy Chadima spouští svůj "šprechtung" jde soupeř nezadržitelně do kolen, zrovna tak jako dvě naprosto konsternované metalové dívky, přede mnou. Vytřeštěně zírají jedna na druhou co to má být, ztuhle jak Lotovy ženy. Klávesista provádí názornou instruktáž JAK !! se má hrát na Yamahu DX-7, bylo to naprosto skvělé a na rozdíl od psychicky zdeptaného soupeře, bych snesl větší dávku ale kolektivní hra je kolektivní hra. A tak je temný postpunk vystřídán temným postundergroundem PSÍCH VOJÁKU OSOBNĚ neboli PVS jak tvrdí obvyklým způsobem dezinformovaný Mojše Blbčík. Filip Topol přichází zdá se poněkud unavený a naštvaný, zato však s efektní čelenkou. Zatímco PVO hrajou, motá se jim pod nohama Mišík doladující kytaru, což není zrovna moc fér. Možná právě proto Filip hraje a zpívá Marilyn Monroe o to zarputileji a vášnivěji. Písne jsou tentokrát bez obvyklých dedikací /jak později vyslepičil Li-p-čík, zřejmě právě v tomto okamžiku odněkud zhůry shlížel "na tu svou mládež" městský zástupce KSČ Štěpán, žeby odtud pramenila Topolova "nervozita"?/ Neustále se potýkají s pauzama a padajícími texty. Nakonec vše ale dobře dopadlo a herní projev svou originalitou diváky rozhodně potěšil. Vojáky střídá EGYPT kytarovým bigbošem. V první písni nasazuje Kumandžas nebývale rockový vokál, ovšem stále jsou všechny skladby neunosné a přebytně dlouhé. Navíc Kumandžas prostě holt není "frontman" ať mu držím palce sebevíc. Popěvek "pá pá pá pá pá" je při třetím refrénovitém opakování, už opravdu k zesílení. Sérii klamovkářských bandů zakončuje ECHT jeho ándroš mu dnes poměrně šlape a objeví se v něm příjemné názvuky dobře utajeného reggae. Blýskne se opět v písni "Já jsem nevinej - nemusím se bát" ale ani on tentokrát tuto píseň "nikomu" nevěnuje. Poslední útok druhé třetiny vede MIŠÍK s NEJEZCHLEBOU a stojí to za to. Variace na renesanční téma a Obelisk jsou v komorním podání kytara + cello, nejlepší jak jsem je kdy slyšel! V závěru sevrout soupeře v jeho obranné třetině nápořem "Spejchar blues", kdy Necpisehouskou hraje na svůj křehký nástroj jako na basovku. Potácím se na střídačku unaven ale spokojen. V této třetině si náš rockový výběr vytvořil řadu slibných šancí a některé z nich i skvěle zakončil. Poslední třetinu zahajuje JASNÁ PÁKA /alespoň tak je představil Romain de L ipchique/ a to rovnou legendárním songem "o dívence

Michal Braxatoris,

/ autor myšlenky "Rock pro Arménii" aneb český Geldof /

ze Žofína co ušpiněný záda má, ale to nevadí. Sami zato však přicházejí bez dívenek, žeby je už stihli všechny obubnit? Ale né na druhou píseň už se objevují - všechno je naopak, změna je život. Nakonec se mi začíná ten "ukřivděný rock" Hůdby Praha docela líbit. Strídající PRECEDENS přijíždí sice bez Báry na hrotu ale za to hned se dvěma novými tvářičkami. A líbí se, líbí, zpěvem i jinak, jen lituji že nejsou blíže k tomu mantáku kde stojím já. Mají civilnější projev než Basiková a mě to takhle bere víc, není to tak chladně artistní. Rozhodně tuhle "Dívčí válku" neprohrávají. Následují "pompézní" Pompeje a "Stille nacht" velice efektní píseň která se v závěru zlomí do rapu /?!/ kterež mi v tom teda moc nesedí, je to trochu jak v tý pohádce o pejskovi a kočičce... Ale stejně jako právě zde v hale čerstvě prodávaná deska "Vieš piču" /možná že se jmenuje trochu jinak, nebylo dobře rozumět/ dobrý, dobrý, říkám dobrý. Ta deska je ovšem ještě s B.B. a labutí zpěv Barbarely Basikové je ty vskutku precedentní. Bubeník na závěr předvede publiku starej for s paličkama a pak je vhodí do diváků. Gutte nacht. Přichází precedens a enfant terrible českého folku MERTA a sólově zabřekuje baladou "Nebuď nikdy sám" /to je ta dialektika obsahu a provedení/ čili tak dokonale vysekutej blafák, že brankář neměl šanci. A než se vzamatuje, znovu zaútočí, tentokrát v tandemu s Prokopem /a tentokrát jim to vychází mnohem lépe než na Vokalizaci/ a písní "Bejvalý absolutní kamarádi" /... a pak jeden začal nenávidět, co měl druhý rád.../ opět rozvlnují sítku. Strídá je pětka FRAMUS 5 který je hard a má příjemného punkytaristu. Na závěr se k nim přidávají v power play Hladík, Pavlíček-Fousáček /bohužel to je jeho jediné účinkování dnes/ a dojatý Braxatoris, ze kterého tu dělají uplného Geldofa. Společně vyseknou "Blues o spolykaných slovech", neboli "až si pro mě přijdou estébáci". C+K VOCAL nastupuje bez Štréblové a Šlupky-Svěráka s dvěma novejsma tvářema a starějsma pečkama zpívanejsma a cappella, čímž přeci jen trochu přibrzďují rozjeté tempo hry. Zato KRAUSBERRY to začnou tlačit opět přímo na branku, respektive na Kolín. V Kolíně pak navštíví místní prodejnu "V konzumu" aby v ní zapěli hardbeatovou protestkritickou píseň. Chytron Lipon nejprve ohlašuje Abraxas ale pak sleví na jiné tři a to KALANDRA - Viklický - SKALA kteří předvedou původní bluesová jádérka obalená do zajímavých aranží. Po nich už tedy opravdu trio ABRAXASu, zpívající něco v tom smyslu že "prachy smrděj" /o jak objevné/ takže už jenom proto abych udělal radost svému redakčnímu kolegovi /a šéfovi/, který je zbožňuje, znuděně odjíždím na střídačku. No a když je toto trio vystřídáno útokem MANDRAGORA, je mi jasné že tady žádná zajímavá či pohledná akce nehrozí a tak odcházím do sprch opláchnout se čajem a povzbudit do závěru utkání, pohledem do skrovně zaplněného výstřihu rozpustilý a zároveň nezletilý spoludivačky. Z rozjímání mě vytrhávají první rytmy BABALETU a tak si to ženu na branku ofsajd - neofsajd. Kličkuji mezi hráči již podlehlými zraněním a povalujícími se teď u mantinelu, i mezi dívenkami křepčícími div jim prsníky z triček nevyletěj /ale klid nevyletěj/ a už jsem v ohni přímo na brankovišti a přímo v divokém víru reggae a je to tutový !! Mají dva uplně skvělý origoš rasta hochy z nihž jeden velice pohodově zpívá, ježiš ty sou krásný /Give me your sister, boy!/ k tomu všemu hřejivý rej rytmů a něžně kolébající melodie, to vše skvěle podtržený vynikající primátorovou /Dittrich/ basou. V Jarocině by už pod podiem bublala kola nadšených vlajkonošů a vzpínali se rasta-manští hadi ale tady se jen trošku kroutí a poskakují. Tedy alespoň nadšeně poskakují a kroutím se. Poslední minuty, teď už zcela jasně vítězného utkání, neodehraje žádný Pavlíček, žádná Bára jak jsem si naivně myslel ale YOYO BAND. Přichází na led také s produkcí ve stylu a cappella, muzika je přeci jen bližší Mississippi než Kingstonu. Koncert je po několika vzletných frázích završen děkovačkou ve stylu "We are the World" A Liplžík, ze kterého jsem si celou dobu dělal škádlivá šprtouchlata se s námi loučí. Ahoj!!!!

DEVÁTÁ VLNA

..... JABLEČNÉHO KONĚ by mirek 6.

Skupina JABLKON na černém kotouči aneb jakkoli se to zdá neuvěřitelné, ten Panton se snad navzdory všemu, rozhodl vydávat slušný, výborný a skvělý desky. Když se na pultech objevila Vonková, mohl si ještě klidně skepticky naladěný posluchač říci - no to je "neškodnej" folk, ale když se postupně objevila Laura, Bittová + Fajt, Straka v hrsti, ... a teď tu zíráme na elpí Jablkoně, nezbyvá než připustit, že by to mohl opravdu Panton myslet s tou "opravdovou" muzikou, snad opravdu vážně. Ani se neodvažují tušit čeho se můžem nadít příště.

Ale teď už se tedy pokochejme Jablkonem /nebo správně Jablkoní ?/ už kdysi dávno, když se spolu s Nerezem, stali bombou, jedné z prvních Vokaliz, nemohli se kritici tak docela shodnout na tom, jakou muziku to vlastně hrají. Nejčastěji se objevovali nálepky jazzfolk, nebo obráceně folkjazz a jen ti hudebně-terminologicky erudovanější se to odvážili označit prostě jako "nářez". A měli pravdu, snad jen mi posluchači jazzem odkojení bychom mohli podotknout a doplnit, že je to čistokrevnej "jazznářez", neboť jazzem se zove vše za poslech stojící, Dead Kennedys počínaje, Janotou pokračuje, a někde u Dead Can Dance konče. Hudba Jablkoně, je prostě originální česká obdoba jazzu podobných kvalit, jaký produkují skupiny "New Art Ensemble of Chicago" nebo "Codona". Tedy jazzu hledajícího, hravého a nacházejícího - především vlastní radost a uspokojení z produkce zvuků jež zoveme - hudbou. A právě to se Jablkoní daří, a to je správně, neboť dnešního posluchače, je třeba zvuky překvapit, omámit, vyrušit, vystrašit, abychom ho mohli poté jinými zvuky pohladit a očistit a on se pak uklidněn a potěšen mohl spokojeně vrátit, ke svým soustruhům a razítkům. Chcete se tedy také nejprve vzrušit a pak uvolnit, očistit a uspokojit? Vezměte tedy spolu se mnou černý kotouč "Deváté vlny" a prožentě po něm přenosku, třiatřicetkrát do minuty...

Pokud jsem kdysi, ve svém výlevu, vychválil, krásný obal desky Bittová + Fajt, tak teď mi už k tomu chybí odyaha, neboť hrozí, že bych zabředl do otřepaných a dále již nestupnovatelných superlativů. Nicméně je fakt, že za tento obal, s vlastně "konvenčně obligátní" fotkou protagonistů na titulní straně, by se nemuseli stydět ani u "4AD". Místo plané chvály, stojí za to snad jen připomenout /ostatně stejně nepřehlédnutelný/ fakt, jakýmto obrovským průlomem do "staronového" myšlení hudebních úředníků, je to, že se tu dozajista poprvé objevuje, hudebník nepochybně mužského pohlaví s olbřímí a provokující náušnicí! ... kam se to ještě, s tou naší hudbou dopracujem - hrůza /tedy krásná a příjemná hrůza/ pomyslet!

Desku před námi otvírá, stará známá čarodějka BABA AGA, v jejímž zlověstném zařikávání a tančení kolem vroucího kotle, jako bychom už už slyšeli, zvuk broušeného nože, na Jeníčka s Mařenkou, a cinkot připravovaného nádobí. Mnam. V ANIMÁTU se z počátku poklidný kolovrátek kytar, roztočí až do zběsilého /živočišného?/ úprku, aby se pak vyčerpaný, zmohl už jen k závěrečnému šaškovskému poskakování.

A do kterého zakletého zámku se nás to snaží zavést "renesančně-barokní" melodie v úvodu MACHALAJ?, snad ně do toho kařkovského ale jen na procházku v doprovodu klasického duetu kytar, do tajemného bublání a odkapávání perkusí, brumlí a řinčení šaškovských rolničků. Trochu tajemně strašidelný ale krásný výlet.

Po příjemném výletu zamíříme samozřejmě užít trochu srandy na KOLOTOČ, kde absolvujem trochu divokou a šmajdavou jízdu s téměř stivíno-

vským scatem. Není divu že portakové v závěru se stále zběsileji zrychlující jízdě, se sotva budem držet na nohou, baže nás dokonce přepadnou CHMURY, jež se drsně prohánějí žíznivou hlavou:

"STRACH je domácí pták
zobá jen co mu dám
jen co mu nasypám..."

Je tedy na nás budem-li si svůj strach vykrmovat, nebo ho necháme vyhladovět. Ovšem trochu toho běhání mrazu po zádech, není nesprávné, neboť tato píseň, je přeci - horrrrrrrrr.

Postupně narůstající a výhrůžně vzedmutá DEVÁTÁ VLNA, v úvodu druhé strany alba, se nakonec přeci jen šťastně a bez pohromy převalí kolem nás, abychom mohli náležitě vychutnat, nenápadnou, jemnou síť, opět jakoby klasické, kytarové přede hry, kterou začíná "surový" LOV NA LABUTĚ, dnes již to trochu přemnožený symbol, nedotknutelné krásy. Pro hudebníky Jablkoně však není nedotknutelné nic, zavalí nás šokujícím, až vulgárně surrealistickým textem, vykřikovaným s téměř punkovou náruživostí, a vyústující do všeshrnujícího zjištění, že: "lov začíná očima". Ano, lov na labutě a jiné dívky, začíná vždy očima, jen lov na jablkoně začíná ušima.

Po takových náporech si musíme, trochu vydechnout, to Jablkoně chápe, a tak nás nechává docela vesele si zaskotačit V BLUDIŠTI s dobromyslným brumláním a bubnováním do plechových kýblů. A uši nám hladí nejen rozskotačenou muzikou ale i příjemnými slovy Michala Němce:

"V bludišti tvého srdce
vyrůstá pevný hrad
a v něm bydlí jistota
že někdo tě má rád
Zaklepal jsem zazvonil
ty jdeš otevřít
a já vstupuji do tebe
a budu v tobě žít."

Poslouchá se to příjemně, ovšem co se týká té jistoty, že by mě měl /s výjimkou čtenářů ZA 2.../ někdo rád....

Poveselili jsme se a nezbyvá nám než se ponořit do temně nostalgické přede hry jaká se sluší na SMUTEČNÍ TANEC který se nakonec promění ve spíše zarputilý, divošsky rituální tanec, končící opět v tom povědomě známém smutném motivu. Poslední PULITR z nás však pochopitelně musí setřást všechny smutky, směsíci skotačivě jazzových zvuků. Vždyť tahle muzika přeci není žádný depre, ta nás přeci chce těšit, ovšem tajemný chorál / s pomocí hostující Dášy Andrtové/ nám dává najevo, že přeci jen nejde o žádnou nezávaznou legrácku. Jablečná hudba je opravdovou muzikou se vším všudy. Kolovrátek kytary v závěru, opět jako by vyzíval k tajemnému, rituálnímu tanci. Tak tedy tančeme a poslouchejme...

poslouchejme !

JABLKOŇ -

"DEVÁTÁ VLNA"

/ Panton 1987 /

Michal Němec :

- zpěv, kytara, perc.

Ingo Bellmann :

- kytara, zpěv

Ivan Podobský :

- bicí, zpěv, perc.,

a hosté :

D. Andrtová : zpěv, kyt.,

V. Výtiska : kontrabas

L. Vokatý : housle

Hudební

1. BEZ LADU A SKLADU
2. ABRAXAS
3. VÍDEK
4. PANIKA

MOJE
TOP

5. MERLIN
6. OCEÁN
7. RATATAPLÁN
8. MANDRAGORA
9. VITAEIT

ARÉNA

..... "special"

Dne 22.12. byla naše redakce doslova na roztrhání. Po vyřízení nezbytné korespondence a únavných telefonátů, čekal na nás Topol. Jenže ouha, byla tu ještě Lucerna, a tak s těsným srdcem jsem nechal kolegu Kroše na pospas své nezkušenosti, respektive interview a pospíchal z Unionu, prvního dění rozhovoru, na reprezentační přehlídku talentů naší pop-rock-metalové scény roku 1988, s vědomím, že pokud se kolega dřív nevežere, tak to možná i sepiše.

Lístek jsem neměl ale vzhledem k tomu, že tomuto koncertu dala vzniknout Čs televize, která z něj sbírala materiál pro Hudební Arénu snímanou na živo a já jsem v té televizi před lety zastával významné postavení (i když, ohánět se televizí, -to není zrovna moc chlubení, že...), tak to by bylo, abych ještě neměl nějaké to právo...

Dostal jsem se dovnitř akorát včas, abych ještě stačil vyzpovídat bubeníčka Paniky, zjistil si pořadí kapel a kde kdo bude hrát, - (ono totiž pódium nebylo jen jedno, ale hned dvě a to dokonce napříč sálem) a s hurónstvem mně vlastním vtrhl do publika, načež fan-ky "Zádvojky" (už dokonce založily fan-club), začaly jedna po druhé slastně pištět a klet. To už se však spíkr pořadu Jiří Vejvoda, domluvil se štábem umístěným ve voze ve Štěpánské, odkecal úvod celé Arény a dal znamení Paničkám připraveným již na pódium.

P A N I K A

VYSOČANY - LIBEŇ
KLIDNEJ SPÁNEK
AFRIKA
TAK AŽ

Začala tedy Panika, ze zúčastněných komerčně asi největší trhák loňského roku. Ač se nechci do nich navážet (což začíná být v poslední době v módě), bylo by asi kuprospěchu, kdyby se tentokrát chovaly přirozeněji. Tak sýrovitě usměvavé pusy jsem snad naposledy viděl u Zámečnickové, Strnadové a Zagorové, tolik nuceného optimismu u Dalibory Jandové, ... ještěže televize bude vysílat až třetí a čtvrtou skladbu, to by totiž prvé dvě s ohledem na

text působily dost nevěrohodně. Doopravdová a snad i spontánní veselost zavládla až u reggická Afrika. To na scénu vtrhli dva nefalšovaný černošci a plně dokazovali, že bejt černej ještě neznamená umět tančit, - oni tam vlastně byli jen pro okrasu, tedy ...samouúčelnost. Vše zachraňovala až čtvrtá pecka, kdy se holky jaksepatří a bez známky křeče rozpumpovaly a přinutily k pohybu dokonce i část metalových hrozičů.

Panika to tedy rozjela a to nejen na tomto koncertě. Stihla bejt už i v Moskvě, na Kubě, pojede do NSR, možná i do Francie a asi v březnu už konečně bude natáčet desku, zkrátka holky dělaj kariéru.

Ta dle mého mínění nebude asi nikdy moc nakloněna Ratataplánu, za kterým jsem se přesunul napříč sálem a trnul aby je "metalici" nevypískali. Kapela, kterou po předchozích pokusech s Chodskou lidovou A Kiwi založil Roman Štefl, hraje až příliš současný diskotékový techno-pop s hybností funku a prvky rapu, a ten je na hony vzdálen našemu

undergroundismu zakořeněnému v nás. Asi to tak bude, že budem ve vývoji pořád pozadu, staromilsky se vyžívat v překonaném a než pochytíme současné trendy, budou nastoleny již další. Ratataplán je natolik zvukově dnešní, čerstvější než Panika, Oceán či Banket dohromady, že prostě u nás nemůže uspět a to ani v televizi. Doba je prostě už jinde, neodsuzuje minulost ale žádá si své, především konkurenci v našich podmínkách. Té by mělo být s nastolením nového hudebního vývoje přehršel, žel žádná však není.

O C E Á N

HAVRANI
LÉK SVĚTU
JEDEN DEN
PADAJÍ KONĚ

Za třetí kapelou jsem se opět musel prodrat na původní místo a plně se k ní vztahuje předešlá řeč. Oceán je nyní nesporně velmi populární, mnozí si říkají "moderní", což by souhlasilo, ale leda tak před třemi lety. Z dnešního hlediska je jeho novoromantismus již několikrát vyluhovanou záležitostí. Kapela sama zní sice svěže, ale nevzrušivě, poklidný tok (splnutí) jejich oceánu bez jediné známky bouře a vlnobití mi spíš připomíná majitele drahých syntezátorů, než nápady nabitě muzikanty. Možná hledají sílu svého soundu

v něčem jiném, než v chytlavých melodiích, každopádně než jsem je spatřil poprvé, čekal jsem od nich mnoho, o to větší bylo moje rozčarování.

Ovšem o to víc mě však dostal Abraxas Slávka Jandy svou nátlakovou kytarovou hrou (kdybych to neviděl, tak bych věřil, že tam ty kytary byly dvě), někde na pomezí rychlejších Smiths a méně naléhavějších partií Fields Of The Nephilim a možná by se to také dalo nazvat bigbitem čichnutým post punkem.

Nedoceněný Slávek Janda, dle mého názoru nejvšestranější současná rocková osobnost, má v současnosti rozehraný hned tři ambiciózní partie. Panta Rhei, jazz-rockový projekt s Janou Koubkovou (nyní jim vychází první EP), Jaya Yandim Band, moderně znějící pop-soul, třeba v písničce It's Time, It's Over zaměnitelný i se Sade, s kterou to celé má společné i to, že hlas Jayi je od ní téměř nerozeznatelný. No a konečně je tu i znovu na nohy postavený Abraxas, působící v předešlé době pomalu více studiově než živě a slibující již neměnné obsazení - Janda -kytara, zpěv, Smrčka -bass, Havlíček -bici. Tedy ve trojici a po popovějším, hleďačském období ve spolupráci s Mrakem (nyní Jižní pól), návrat k rockovějšímu výrazu, téměř "Imrichovskému Boxu", ale v mnohem vyspělejší provedení.

R A T A T A P L Á N

HOT DOG
EVROPA - AMERIKA
V TOMHLE DOMĚ SE NESPÍ
TURECKÝ MED

A B R A X A S

REBEL
PENÍZE
CESTA NA MĚSÍC
VÝKŘIK

M E R L I N

OSAMĚLÝ RVÁČ
ŠKOLNÍ VZPOURA
HINA
NEVADA

A rychle na druhou stranu, po letech uvidím opět metalovou kapelu a to si přece i přes svůj neskrývaný odpor k této muzice, nemůžu nechat ujít. Fakt je, že v době, kdy už roupem nevím co mám nového poslouchat a začínám pošilhávat i po Bon Jovi a vůbec americkém metalu, aneb pop metalu, jak tvrdí celkem výstižně kolega (ten starší kretén Kroš), je Merlin celkem příjemné překvapení.

No, na samostatný koncert bych možná asi jen tak nešel, ale takhle na přehlídce se to snese a myslím si, že to není ani špatné. Kytarista má tričko Van Halen, celkem pověstně známý Horyna vypadá jak Lee Roth křížený s tím od Europe a říkájí mu Zeppelin, muzika má nádech Whitesnake, - zkrátka, když si vezmete od těchto kapel po ždibíčku, vyjde vám Merlin (kouzelník z artušovských legend) a ten Merlin má osobnost největšího kalibru, která přitahuje svým zaujetím pro věc, vírou ve věc, kterou dělá, sebevědomím pohybem, komunikací s hroziči, projevem a svým maximalisticky dobrým pěveckým hrdlem, ... Horyna si mě zkrátka získal.

M A N D R A G O R A

KRÁSNE FRÁZY
VKLADNÍ HRDINOVIA
NÁS NĚDOSTANŮ

Zahlcentvrđšími riffy kytar si po přesunutí prožívám první osobní krizi. Nenavyklost na větší přehlídky, plná hlava z dosavadních zážitků, ujasňování myšlenek, prostě guláš a do toho Mandragora. Jak to mohlo dopadnout? I nu tak, že mi kapela splynula v jednu zvukovou kuličku a já se v ní neaklimatizován nedokázal během tří písní orientovat. Než jsem se prostě stačil rozkoukat, byli fuč, a tak vím jen to, že skupinu dali dohromady nevyužití doprovodní hudebníci od Gombitové a to Sosna a Nohavica (dříve Abraxas z dob Manéže), přidali se k nim muzikanti z různých koutů republiky a tím vznikla vlastně česko-moravsko-slovenská kapela. Zaměřením se blíží k tomu čemu v Británii říkají pop a u nás ještě rock, snad tam byl trochu funky rytmus, ... nevím, zkrátka krize je krize.

B E Z L A D U A S K L A D U

ODTNITĚ MU HLAVU
SOCIOLOGICKÝ PRIESKUM
KÓDOVANÁ REČ

Hlavní je, že jsem se "prodral" a "probral" právě včas a stačil být v blízkosti a zcela fit na vrchol večera. "Otni tě mu hlavu, keď si jú nosí pod pazuchu", to jsou první slova sedmnáctiletého Kaščka a ve chvíli kdy si myslím, že už jeho sociologicky provokující texty změni tvář, není

tomu tak: sociologický prieskum ukázal
kde sa naše spoločnosť nachádza
ako zpráva ďalej uvádza
je to zlé, je to zlé

načež text postupně ustupuje ze svého
prvopočátečního stanoviska a v závěru
graduuje, - keď sa zvolí správny úhol
pohľadu
jsme na tom lépe
aj oproti západu

Viděl jsem je vlastně poprvé a vzali mě.

V maturantsky společenském oděvu, neuvěřitelně mladí a v textech drzí na samé hranici chápání, že je ještě komunisti nezastřelili, alespoň v padesátých letech by se určitě tak stalo. Kaščák je ročník 1972, má zkušenosti, ostatně jako téměř celá kapela z folklórního souboru Trenčian a je každým coulem osobnost, bez něho by kapela nebyla dnes tam kde je. Doma však proroky rozhodně nejsou, a tak sklízí úspěchy především v Čechách a myslím si, že i přes prvopočáteční distance a zákazy je začátek termínu nahrávání jejich el-píčka na spadnutí. Po hudební stránce jsou jakýmsi hybridem punku, nové vlny, Laury a především Strojů. Od punku si vzali především kytaru a drive, od nové vlny spontánnost a jistou dávku naivity, od Laury melodičnost a chytlavost a od KNS to nejpodstatnější, - vše, tedy konkrétně rytmické cítění a atmosféru. Spolu s Abraxasem a následnou kapelou byli pro mne největším vrcholem celé akce.

V I D I E K

FAJČENIE ŠKODÍ ZDRAVIU
TISÍC DIVOU
SLOVENSKÝ TANEC

Tedy s tolik podceňovaným Vidiem, proč podceňován ...? Inu setkávám se s názory, že jsou sračka a to i od lidí, kteří je vlastně ani neslyšeli (ono totiž asi všechno, co se netváří jako underground nebo nějaká alternativa a ještě navíc si to dovolí být slovenské, je sračka, ... že?)

Pravdou ovšem je, že vylezli na světlo poněkud v našich podmínkách kuriózní cestou. Nejdříve natočili videoclip !!!, potom singl, desku, která nedávno vyšla a teprve začali koncertovat. Když se to porovná s již zažitými zvyklostmi v našem drahém tuzemsku, tak se

tomu nechce ani věřit. I v jejich případě vše stojí a padá s hlavní osobností, zpěvákem Jánem Kuricem, který na sebe přitahuje veškerou pozornost a celý projev Vidiu je spojován s ním. On je tím Vidičanem s kšichtem korenspondujícím celý sound a texty současně, jemu jste ochotni věřit každé slovo. Ač jsem byl vždy zavilí "antiburan" a vesnický big bít jsem vždy srovnával s fekálními odpady místních kravínů a vepřinců a ke kapelám typu Odyssea měl vždy vztah jak k vařeným bramborám s kvěťákem, tvorbu Vidiu, jako výpověď vesničky vzdálené co by krok od Bratislavy beru. Z projevu Kurica je totiž možno vyčíst, že ač na tom venkově možná bydlí, neznámá to, že si tajně po nocích hraje s hnojivem. Vidiek se tak svým moderně znějícím popem, zbavuje zaběhlého klišé a dokazuje, že i v prostředí sena a slámy může znít neotřele, vtipně a především svěže.

V I T A C I T

?

To už bych ovšem nemohl tvrdit o posledním užinkujícím, skupině Vitacit u které jsem si a tentokrát záměrně, vybral druhý oddechový čas a vlastně i závěrečný, poněvadž jsem brzy a předčasně odešel.

Říhovský kejvající kytaristi, "nářez" v horším slova smyslu. Je tohle ještě hudba, nebo jen závod o nejrychlejšího kytaristu, bubeníka...

Věří samotní muzikanti tomu co předkládají mladistvým hrozičům a ne-

bo jen spekulují s tím, s čím ve svém kariérovství u dívek třeba David.

Když jsem se zeptal jednoho hroziče, právě odpočívajícího po svém divokém tanci, co to ti Vitaciti vlastně hrajou, křičel na mne se zjevným zaujetím a extází - "no p ř e c i h e a v y m e t a l !!!" Dodal jsem, že to vím taky, ale co konkrétního to je, jestli trash, speed, black? , na to mi už ale neodpověděl a asi o tom ani moc nepřemýšlel.

Te už jsem však byl na cestě domů, zahlcen touhou pustit si Vidičana.

Eduard Svítivý

Co fůdově poslouchám aneb TOP 15 eS

1. U 2 RATTLE AND HUM
2. DAVID SYLVIAN FLIGHT PREMONITION
3. LEVEL 42 STARING AT THE SUN
4. DEAD CAN DANCE THE SERPENT'S EGG
5. PET SHOP BOYS INTROSPECTIVE
6. SUGARCUBES LIFE'S TOO GOOD
7. BRYAN FERRY BETE NOIRE
8. DEAD CAN DANCE WITHIN THE REALM OF DYING
9. LAIBACH NOVA AKROPOLA
10. HOUSEMARTINS THE PEOPLE WHO GRINNED TO DEATH
11. PRETENDERS GET CLOSE
12. SINEAD O'CONNOR THE LION AND THE COBRA
13. TALK TALK THE COLOUR OF SPRING
14. BRYAN FERRY BOYS AND GIRLS
15. DOUBLE FANTASY UNIVERSAL AVE

KOBRROU NOC

POLSKO : OKÉNKO K SOUSEDŮM

část - 4. (Mirek 6

PROFIL SKUPINY :

KOBRANOČKA®

Skupina "Kobranocka" je skupina zajímavá, velice zajímavá a pro nás v Československu je ještě zajímavější i tím, že zde vystupovala na Rockfestu 87. Pravda i když tady působila poněkud unaveným dojmem a z formy. Takže fanoušek, který jí mohl sledovat rok před tím v Jarocině, kde se stala jedním z laureátů, jí málem ani nepoznal. Přesto i tady hlouček pankáčů zaujala a potěšila zejména svou famózní hitovkou "To moje vina". Kobranocka je pro nás atraktivní /kromě své muziky/ i ještě jednou "pročeskou" kuriozitou. V roce '85 absolvovala koncertní turné po Polsku se skupinou "Die Toten Hosen" která je u nás proslulá svým extempore na koncertu "Pro mýr" v Plzni / pro případné natvrdlé kritiky, upozornuji, že to "ý" je tam zcela záměrně, neboť v Plzni to tenkrát nebyl koncert "Pro mír" ale "Pro mýr" /kde se jí dostalo zcela jiného přijetí než v Polsku, alespoň tedy ze strany pořadatelů určitě.

KOBRANOČKA

Kobranocka hraje rychlou melodickou muziku vycházející z punku, ve zvuku kromě kytar dominuje i saxofon, někdy dokonce vystřídaný klarinetem. Oni sami velice trefně svou hudbu označují jako "punk and roll". Duší a hlavou této skupiny je Andrzej Krainiski, pro naprostou většinu fanoušků známý pod jménem - KOBRA. On sám vysvětluje vznik skupiny takto : "nějak se to stalo, celkem přirozeně, nedělal nic násilím... Kdysi jsem potkal v nemocnici doktora-psychiatra Andrzeje Michorzewského - pro známé Marka. Měl zrovna vizitu. Dali jsme se spolu do řeči a přišlo na to že píše texty písniček, které mi nakonec ukázal. Při některých jsem sebou seknul vo zem. Michorzewski se kdysi motal kolem studentského písničkaření ale texty které mi ukázal, nejvíc pasovaly k ostrému, úplně šílenému punku! Muzika se sama nabízela. "List z boje" jsem napsal ještě ten samej večer. Zavolał jsem kamarádům z jedné předchozí kapely /Fragmenty Netopýra/, druhý den jsme měli zkoušku a na ní jsme dali do kupy osm kousků na Markovy texty. "Mnoho polských fanoušků tvrdí, že Kobranocka zní jako polští Rolling Stones. Na to Kobra odpovídá "Rolling Stones, vždycky byli a pro mě vždycky budou nejlepší kapelou a deska "Sticky fingers"

je nejlepší deska na světě. Vždy mě zajímal rock a punk-rock i nová vlna pro mě byly vždy vedlejší záležitosti. Jestliže tedy neodoláte a zajdete si do Polské kultury koupit jejich desku očekává vás v charakteristicky schizoidním obalu Kain Maye /grafika hojně využívaného polskými rockery/ svižný a velice melodický punk, který potvrzuje jejich vlastní definici - punk n roll.

Na první straně desky "nás dostane" zejména křehká ale poněkud ironická protiválečná balada "List z boje", pak dojemný ploužák, trochu evokující Lady Punk "Balada pro sebevraha" a klasický punksong z repertoáru Die Toten Hosen /!/"Nikomu není dovoleno se tomu smát". Na druhé straně bomba "To moje vina" ...že otec pil a matka byla děvkou... a téměř heavymetalslová skladba "Dallas mi do břicha dortovým nožem"

-Kobrou noc!-

25 NEJ

: POSLOUCHANĚJ-

IP DESEK

ROKU 1988

TOP of →

ŠICH

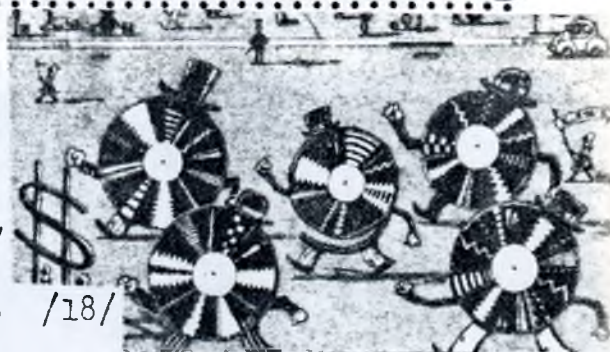
SANY

/// Tento přehled je pochopitelně značně ovlivněn rozsahovými možnostmi naší diskotéky, dále také "čerstvostí" desek, neb ty nové člověk / a za něj, se přezírá pochybnosti některých mých zaměstnavatelů a státních orgánů - považují/pouští obvykle častěji než ty, které má již prohoblované skrz na skrz. Přesto může být pro vás tento přehled zajímavou ukázkou mého hudebního vkusu. Pro případné kritiky podotýkám: "jaké redaktory zadvojky jste si vychovali - takový máte". Poslouchanost desek byla sledována přibližně půl roku v obdobích březen-květen a říjen-prosinec. Howgh!!! ///

KATEGORIE BEZ ROZDÍLU VĚK :

1. Nothing like the sun - STING /28/
2. Žár trvá - LAURA a její tygři /23/
3. Europa i Azja - SZTYWNY PAL AZJI /19/
- 4.-7. Fresh fruit for... - DEAD KENNEDYS /18/
Graceland - Paul SIMON
Rockin the Blues - Ondřej HEJMA and YELLOW DOG
- 8.-10. ".../sampler/ - BOB MARLEY and the Wailers /16/
"1" - KOBRANOVKA
"1" - BITTOVÁ - FAJT
- 11.-13. Rat in the Kitchen - UB-40 /15/
"1" - Ondřej HEJMA a ŽLUTÝ PES
"1" - UBYVATEL G.C.
- 14.-17. Never let me down - David BOWIE /14/
"4" - Vladimír MIŠÍK a ETC...
"1" - KULT
Ludzkie uczucia - DAAB
- 18.-19. Nabij faje - IZRAEL /13/
Status quo Vadis - Jiří STIVÍN and Co.
- 19.-21. Fresh - SOPHIA GEORGE /12/
Rewind /1971-1984/ - The ROLLING STONES
So - Peter GABRIEL
22. Všechno nebo nic - Helena ARNETOVÁ /11/
- 23.-25. "1" - VÝBER /10/
"1" - AYA RL
Stará známost - KRATOCHVÍL-ACKERMAN

Pořadí na dalších místech v některých kategoriích :

JAZZ :

3. ± BLUES - L. ANDRĚT - Květná spojka (7)
4. "1" - HORŮV DECH J. KOUKROVÉ (5)
- 5.-6. CAPRICORNUS - L. ANDRĚT (4)
Amigyn lekect - THE NAHAIVISHU ORCHESTRA

FOLK :

1. Devátá vlna - JABKOV (9)
- 3.-4. P.S. - Vladimír MERTA (6)
My nio, My musikanhi - LOJTO
- 5.-7. "1" - DAŠA VOŮKOVÁ-ANDRĚTOVÁ (6)
nasepust - NERET
Na varun' nudi - NERET

ČS. ROCK & POP :

- 7.-8. Strana v hři - PEŘÍK VÝBER (8)
Povídali si mu... - M. KOČA's
9. "1" STROMBOLI (7)
- 10.-11. 001 - LEWTOUR (6)
Dasa ledova - PRECEDENS

POLSKO :

8. "1" - KLAUS HITFOCH (6)
- 9.-11. Biada, Binda - IZRAEL (7)
"1" - WOO-WOO
Zela qupa - KORA + RUSIELI

Mirek 6

Bob Marley

+ o + o + • + o + o + o + o + o + o + • + o + o + o + • o + •

Je domněnka, že přepadení mělo spojitost se Smithovým nekompromisním vystoupením, na setkání voličů s jamaickým ministrem osvěty. Smithovi zabíjáci si posloužili cihlami a klacky... General Echo - známý jamaický dýdžej, zahynul policejní kulkou v listopadu roku 1980. Vracel se po vystoupení se svojí skupinou obsluhující zvukový systém - Fluxem a Big Johnnym. Automobil zastavila silniční kontrola. Podle tvrzení polišmenů, během kontroly jeden z pasažerů auta vystřelil. Fízlové použili zbraně. Výsledkem byla smrt všech tří kontrolovaných. Při ohledání se nenašlo nic kromě jediné pistole ráže 38...

Perkusista The Wailers - Carlton Barrett otevřel, velikonočního rána roku 87, domovní dveře a dodnes neznámý útočník ho přivítal dvěma kulkami do hlavy. Několik týdnů po této události byla zadržena Barrettova manželka s mužem, jehož jméno nebylo dodnes oznámeno... Nelze se tedy divit že jamaičané s nedůvěrou přijali zprávu o tom, že Jacob "Killer" Miller, zahynul při automobilové nehodě v březnu 1981. Miller byl jedním z čelních "soul rebels" protivníků systému panujícím na Jamaice. Byl autorem hesla - "shitsten" /tedy česky něco jako "hovnovláda"-pozn.m6./ a také hlavním terčem útoků v písničkářské válce s Peterem Toshem.

Prince Far I

Nikdo ovšem netušil, že "nejtvrdší z nejtvrdších" - The mystic man - Peter Tosh, padne také za obět násilí. Tělo Huberta McIntosha, které bylo kdysi - Peterem Toshem, bylo veřejně vystaveno, rodina, přátelé, jeho černí bratři a sestry, hromadně žehnali velkému umělci. Kdosi nad jeho tělem pronesl: "ani v Americe nestřílejí do umělců..." a co Lennon - pozn. redakce/. Tlustá, černá dívka - v televizním vysílání, nemohla ovládnout svůj hněv: "Jak můžeme dovolit, nechat beztrestně zabít našeho afrického bratra, který jak nikdo jiný bojoval za naše práva? Přeci všechny děti Afriky touží stejně, po ztracené Zemi zaslíbené!"

Uprostřed příbuzných a bratrů hudebníků byli Sly Dunbar, i Carlton "Santa" Davis. Nesli spolu s jinými rakev za zvuků hymny reggae "Redemption Song". "Santa" byl jedním z Toshových hostů, toho večera, kdy se svou ženou Marlene uvítali skupinu přátel. Kolem osmé hodiny, Marlen slyšící klepání na dveře, požádala dlouholetého rodinného přítele Michaela Robinsona aby se šel podívat kdo to přišel. Všichni očekávali Free I. a jeho ženu, je také očekával Robinson, že nalezne za brankou. Psi puštění ze řetězu nedovolovali příchozím vejít na dvůr a tak je Robinson uvázal. Za brankou stál Toshův známý v doprovodu dvou dalších mužů. Robinson ho znal, říkalo se mu Leppo, a tak ho pozval dál. Už dole v předsíni vytasili zbraně "kde je Peter?", přikázali mu aby je doprovodil nahoru. Tam všem přikázali lehnout si na podlahu tváří k zemi. Peter se pokoušel cosi říci ale zavřeli mu ústa: "Buď ztiha, nedožiješ se rána, přišli jsme tě zabít. Naval všechny dolary nebo umřeš". Marlene řekla: "Všechno co máme je 200 dolarů, jestli nevěříte, tak prohledejte dům." Petr jim ukázal kde jsou peníze a dodal, že víc doma nemá. Jejich hledání trvalo čtvrt hodiny. Převrátili vzhůru nohama všechny pokoje. Když se vrátili s prázdnými rukama-

"TO TLUKOUČÍ SRDCE SLOV

JENŽ PRAVDOU MLUVÍ "

SE NAZÝVÁ -

REGGAE

"VÁLKA GANGŮ"

/Mighty Diamonds/

Padni k zemi
kolem kulky sviští
Znovu terror panuje
do ubohých střílí
dnes ještě jeden
bratr neusne
zítra ještě jeden
bratr nevstane.
Stále stejně
říkají - ta hra
je válka gengů.
Neoddechuj v noci
střílí tady i tam
na zemi musíš spát
Dveře na zavoru
a ještě jeden bratr
neuvidí zítřek
a ještě jeden bratr
už nevzbudí se.
Stále stejně
ta hra -
je válka gengů.
Nemají na vybranou
protože nikdy neměli nic
Co ztrácí ztracený ?
Pán to nepochopí
proč drží mi ruce
On může klidně spát
to já vedne i v noci
- čekám.

"LEKCE ŽIVOTA"

/Peter Tosh/

Život dal mi školu
dostal jsem lekci
Říkám ti myslí
myslí, protože lidi
dají ti slib
a zítra ho změní
Jsem nadšený
a miluji nadšené
pravdivé lidi
odsouzené a učenlivé
Naučil jsem se v životě něco
myslí na přátele
peníze mohou zabít
přátelství.
Štěstí a sláva
mohou ho zničit.
Jsem nadšený
a miluji nadšené
myslící lidi
uctivé ale silné
i agresivní...
Sám takový jsem
jak oheň...

DAVID 'ZIGGY' MARLEY)

"DĚTI HRAJÍCÍ SI
NA ULICI "

/ Bob Marley /

Na ulici baví se děti
uprostřed otlučených
flašek... mezi
kupkami smetí.
Tamto malé dítě
nemá co jíst
protože... Ó Pane !
v ghetu hořkost
bývá sladká.

Sedí v temnotě
hledají světlo
bijí se mezi sebou
zkouší to pravidelně.

Matka rozpačitě
ohlíží se za autem
manžel tak daleko odjel
v ghetu hořkost
bývá sladká
a všechny ty sladkosti
žerou ti zuby.

Baví se v ghetu
hledají světlo
sedí v temnotě
válčí a baví se
zkouší to pravidelně.

"REGGAE JE TEĎ"

/Ziggy Marley /

Chceš se hýbat ?
chceš růst ?
k tomu je reggae :
-Reggae má smysl
-Reggae je zdravý

můžeš jím myslet
můžeš jím cítit
milovat
pravidelně postupovat

Malý kluci ho mají
malý holky ho chytají
tak proč ty, velký pán
proč nemůžeš
ucítit
a být zdravý ?

Nebo nechceš růst ?

CHERCHEZ LA ...

MARILYN

MONROE

ANEK CHUDÁK TEN ARMÉN CO BY DOSTAL MOU KREV ...

ROZHOVOR S PSÍM VOJÁKEM FILIPEM TOPOLEM

/?:/-Psí vojáci vstoupili na "světovou scénu",tuším na posledních Jazzových dnech, že ?

/:/-No,to si pamatuju dokonce přesně,bylo to 3.11.79.Tenkrát jsme měli akorát tři písničky,přišli jsme s nima na Jazzový dny,voděhráli je,a bylo to akorát přesně vono.To mi bylo čtrnáct.Měsíc na to, jsem šel k prvnímu výslechu,to jsem ještě musel s maminkou,protože jsem ještě neměl občanku.

/?:/-Jak jste došli k tomu názvu "Psí vojáci" ?

/:/- To je z knížky "Malý velký muž".Psí vojáci byla organizace mladých bojovníků z kmene Jižních Čejenů.

/?:/- To zkrácení na PVO,jste udělali pod dojmem módy zkratek,nebo to mělo jiné důvody ?

/:/- Bylo to vynuceno "okolnostmi".PVO znamená Psí vojáci Osobně.

/?:/- V jakém složení se v současnosti vydává kmen Psích vojáků na válečnou stezku ?

/:/- Filip Topol - piano,zpěv,texty

Ivo Lorenc - ságo alt

Jan Hazuka - basová kytara

David Skála - bicí

S hudbou je to,tak,že já přinesu kostru a zbytek se dodělá kolektivně.Do roku '85 nám psal texty bratr Jáchym ale pak to začlo být čím dál tím víc básničtější a mě to šlo čím dál hůř zhudebnovat.Ted je zrovna brácha v USA,má tam nějaký nabídky na přednáškový turné po universitách ale úřady se mu to prej cukaj prodloužit.Já tomu stejně furt nevěřím,že tam je,připadá mi to absurdní.Ani mi zatím nepřišel žádný pohled,možná že je jen někde v Košicích.Akorát to má tu výhodu,že teď bydlím v jeho bytě.

/?:/- Jak jste se jako kapela dali dohromady ?

/:/- Legračně klasicky,s Honzou jsem seděl od druhý třídy v jedné lavici a Skála s námi chodil taky.Jinak jsme pak vystřídalí spoustu muzikantů... jeden se dal na víru,druhej utek,další "někam" utek... ale ten základ vznikl,už na té základní škole.

/?:/- A jak je to s tvým hudebním vzděláním ?

/:/- Osm let jsem chodil do LŠU na piáno...

/?:/- To tě tam naučili hrát takhle !?

/:/- ...nó... ,pak jsem ještě pokračoval čtyři a půl roku na Lidový konzervatoři - na varhany.Na té Lidový konzervatoři se hodně hrál jazz a já jsem chtěl vždycky spíš hrát vážnou hudbu.Nechtěl jsem se tím nechat příliš ovlivnit.Snažil jsem se najít svůj styl,proto jsme taky nikdy nehráli převzatý skladby.Neznamená to že bych nezahrál třeba tango nebo blues,ale po svém.Na té lidovce to byla,až na ty varhany,nuda.Já mám jazz docela rád,ale tam to byli moc velký akademici.

/?:/- Co tě teda nejvíc bere z vážný hudby ?

/:/- Mozart, toho vlastně teď po tom Formanově filmu, žere skoro každěj. Bere mě vlastně celý baroko, mám rád kalsicismus. Mozart, Hajdn, Mannheimskou školu, Paiseilla. Líbí se mi i Salieriho opera Falstaff. Beethowena jsem měl úplně nejradši ale pak mě tou svou mystikou zahltil a přešel jsem k tomu Mozartovi. Někdo napsal, že Mozart je "sluníčko", ale já si myslím, že to není pravda, spíš je to "močál" na kterej svítí slunce! /ne-snáším zdobněliny/ Z těch novějších mám rád Brahmsa, Mahlera, Prokofjeva - jeho druhý klavírní koncert zní jako DG 307 ...

/?:/- A co třeba "minimal" Cage a tak... ?

/:/- Teď mě hodně vzal Phil Glass, to "Koyaanisquatsi", to mě fakt vzalo.

/?:/- A jak je to s "vašima" deskama, hrozí vám něco ?

/:/- V Pantonu by nám mělo vyjít EP. Měli jsme to točit v září, ale zatím nic, nebylo volný studio. Vyjít by to snad mělo na podzim příštího roku. Mám ale trochu strach z těch profesionálních "žívačů" ve studiu. Chtěl bych to proto radši nahrát "live", bez lidí na Chmelnici. Vždycky dávám přednost živějm koncertům, než deskám.

/?:/- Co se ti líbí z našich kapel ?

/:/- Dalibor Janda ...

/?:/- No počkej, já myslím doopravdy...

/:/- Ženy, Už jsme doma, Půlnoc, Dybbuk /nemyslim Paniku/, Zóna A, HNF a Jímí Čert je dobrá kapela...

/?:/- O těch HNF se říká, že je to "oficiální" punková kapela, hrající pod "červenou" vlajkou, víš o tom něco ?

/:/- Nevím, ale čet jsem s nima nějaký rozhovor a byl jsem z toho takovej ..., no, nevím. Já nemám rád kariéristický rockery a nebudu nikoho jmenovat.

/?:/- Jakej je tvůj názor na punk, a na punk u nás a na postoj vůči pankáčům, viz. třeba Sondy.

/:/- Moc se mi to líbí, já jsem takovej "duchovní" pankáč, líbí se mi to rozbíjení...

/?:/- Rozbíjení čeho ?

/:/- Oni toho rozbili plno, postavili novej smysl vnímání - Smysl nesmyslu. Nečekání ničeho od něčeho. Moc mi sedne heslo "NO FUTURE!" Oproti skinům, který rád nemám, tak pankáči jsou i přes ten zmar, takový konstruktivní... a chytřejší, podle mě. Jestliže pro skiny je oblíbenou zábavou, tančit pogo na ležícím Pakistánci, tak se mi hnusí. Nejsem rasista, zásadně, ani proti Rusům, ani proti Židům, ani proti komukoliv! I cikány mám hrozně rád, dvakrát jsem od nich dostal do držky ale mám je rád. Punkové u nás ? - vadí mi jak po nich fízlové jdou, jak slepice po flusu, vlastně víc než po undergroundu. Přesto přeze všechno mi naši pankáči, připadaj trochu legrační ale mám je rád a obdivuju je, za tu odvalu chodit takhle po ulicích. Já jsem takovej normální chlápek, já bych tu odvalu asi neměl. Pankáči se mi líběj i fyzicky, prostě jak vypadaj.

/?:/- Mě taky, hlavně pančáky, chtěl bys pančáku ?

/:/- Jo chtěl, chtěl bych vidět jak by vypadala ráno v posteli s tím čerokýzem. Určitě to musej bejt děsně něžný holky... Ještě k tomu, že se cítím bejt duchovním pankáčem, to není zas tak velkej nesmysl, jakej by se moh zdát - plno lidí nás háže s

punkem do jednoho pytle. Asi proto nás taky pozvali do Ticháče , kde jsme byli my a jinak samý pankáčský a jedna skinheadská kapela. Pankáči se pak ale se skinama porvali a když jsme odcházeli pryč, byly schody celý od krve. Skinheadi jako takový mi nevaděj, ale nemám rád agresivní lidi, dřív jsem z nich měl hrůzu ale teď mě spíš unavujou, připadá mi to jako kdyby na mě někdo mluvil nějakou cizí řečí, když se s nima bavím. Přitom nejsem žádný hipies, to si zas vyprošuju. Nemám rád agresivní skiny, číšníky, vyšetřovatele - nemám rád prostě všechny agresivní chlápky, ale nejhorší jsou agresivní ženský!

/?/- A jiný hudební směry ?

/:/- Dost se mi nelíbí metal. Punk i metal je pro mě jednoduchá hudba ale za to silná. Ovšem zatím co punk mi baterky "nabíjí" tak metal mi je spíš "vybíjí". Je takovej trapnej ale jinak to klima kolem metalu / anglický kluby metalových fans.../ mi docela sedí. Jen ty socialistický vodvary mě tu nesedí, narozdíl od punku nebo undergroundu, kde mi naopak "ty odvary" sedí moc. Socialismus vtiskává bigbítu úplně báječnou patinu - syrovost a upřímnost. Bohužel ale asi jen u jedny kapely z padesátí.

/?/- Říkals', že ti sedí heslo "No future" jak tedy vidíš svojí, nebo vaší budoucnost ?

/:/- Tak svojí nebo naší ? Naší kapely ? Pokud si udržíme nervy a nápady, tak pojedem dál a hned tak nepřestanem. Ale rozhodně i kdyby sme se rozpadli, tak pojedu dál, třeba samotnej. Nechtěl bych rozhodně aby toho teď kluci nechali, fantasticky se mi s nima dělá a jsme sehraní.

A já osobně ?, to je jednoduchý - "No future!"

Mým snem je nejspíš, jak říkal Stendhal : "nikoho neposlouchat a nikomu neporoučet".

/?/- Na Rock-bilanci '88 v Lucerně, jste jednu písničku věnovali Magorovi, měla tato dedikace nějaký ohlas ?

/:/- Mezi lidma jo, mezi lidma to mělo velké ohlas, na úřadech /naštěstí/ zatím žádný.

/?/- Jak se díváš na Půlnoc, spousta lidí z undergroundu se na ně dívá skrz prsty ?

/:/- Mě se moc líbí, myslím si že na to Mejla /Hlavsa/ má právo, to že se na ně někteří dívají skrz prsty, to je vlastně "kádrování naruby". Ono vlastně i teď jak zavřeli Magora, tak proběhlo taky takový "kádrování" - některý kapely chtěly přestat hrát dokud ho nepustěj - ale jakej by to mělo smysl ? Mnohem důležitější je, když mu třeba na koncertě, před tisícem, nebo dvěma tisíci lidma, věnujem písničku. Kdybysme přestali hrát, tak oni si [] jen, akorát oddychnou !

/?/- Tvůj styl hry na piáno, je dost... řekněme expresivní, myslíš si že "majitelé" klavírů mají radši tebe, nebo Aki Takase, rovněž proslulou ničitelku Steinwayů ?

/:/- Asi spíš tu japonku, zrovna teď v Lucerně jsem měl incident. Když se rozehrēju hraju rád ve stoje a tam když jsem vstával tak /prý/ odlítla židle až ke zvukaři odposlechů a urazila mu na pultě /prý/ nějaký čudlík. Chtěli za to po mě 600 Kčs. Slušně jsem vypěnil, že s něčím takovým, přeci musej při koncertě počítat a maj na to prachy, dostávají dotace a já nevím co všechno a chtěj to po mě. Přitom podle očítech svědků, tam ta židle ani nedoletěla - ten zvukař byl nějaký debil. Na to oni mi odpověděli, že to by se taky klidně moh rozbit celej sál... , tak jsem jim řek : "a proč ne, to není špatnej nápad !" No nakonec to s nima náš basák nějak vyžehlil. Já už jsem neměl nervy na to se s nima dohadovat. Někde jsou ale pořadatelé mým hraním, spíš příjemě pobavení. Záleží taky na tom jestli jsme tam už hráli nebo ne.

Třeba když jsme hráli v Karlovejch Varech, tak tam bylo děsný ved-

ro a tak jsem hrál bos, rozříz jsem si nohu o pedál a ta krev, prej dodneška nejde umejt - Faustovo znamení. Takže spíš ničej piána mě, než já je. Dost často, když jsou piána nová, tak maj klávesy tak ostrý hrany, že si o ně, při glisandu, pořežu prsty. Jednou někde na Moravě, měli v kladívkách natlučený špendlíky aby to piáno mělo zvyk jako cemballo, tak jsem jim řek, že na tohle nemůžu hrát, at mi to vyndaj. Oni mi to ochotně vyndali, jenže pak nechali ty špendlíky položený na horní desce piána a mě pak při koncertě padali na klávesy a pobodal jsem se... Tenkrát v těch Karlovejch Varech, to byl vůbec zvláštní koncert. Uprostřed hraní za mnou přišla nějaká paní a prej abych se do mikrofону zeptal, jestli je tu X.Y., na to se zvednul asi 17-ti letej kluk, dostal pár facek a maminka si ho odvedla domů. Jestli to bylo kvůli tomu, na jakou hroznou muziku to chodí, to nevím. No a nakonec, protože bylo sv. Martina, tak jsme to na podiu slavili a já jsem otvíral šampáno, samozřejmě sem ten drátek kroutil na druhou stranu, až jsem ho ukroutil a stál tam jako blbec a nemoh to vtevrít. Každou skladbu jsme tam věnovali nějakýmu Martinovi : Martinu Luterovi, Martin Luther Kingovi, Martinu Paloušovi, Martinu Chouroví a Ivanu Martinu Jirousovi...

/?/- Mojí nejoblíbenější písničkou z vaší tvorby je "Marylin MONROE", řekl bych "singlová" ba přímo "videoklipová" hitovka, říká se že je prej autobiografická..... ?

/:- A kde se to proslýchá, že je to autobiografickej text ?

/?/- No to snad napadne každýho a pak je tě prej taky, s takovou dívenkou vídat...

/:- Vlastně je to autobiografický, je v tom trochu básnické licence, ale v podstatě je to o Monice K.,...

K týhle písničce se taky váže dobrá příhoda. Když jsme spolu s Už jsme doma, hráli před přehrávkovou komisí, tak jsem jí taky hrál a přišel pak za mnou jeden "užsmedomák" a říká mi : "člověče !, ty si se fakt už úplně zbláznil, copak si myslíš že vám to můžou dát, když před nima zpíváš - "mě dali modrou, mě dali modrou !". Od té doby, to tam občas zazpívám ale on si toho stejně nikdo nevšimne.

/?/- Jak probíhaly přehrávky jako takový ?

/:- Hrůza, za prvý - nesehnali klavír a tak jsem musel hrát na nějaký elektronický sráč, zvuk byl úplně příšernej, říkal jsem jim že to je jako kdybych místo piána hrál na saxofon. V porotě seděl Hladík, Hála, pak zástupci PKS a Národního výboru a nějaký ředitel konzervatoře. Dáš jim repertoárověj list, zahraješ dvě skladby a oni si vyberou třetí. Vybrali si "Hrůzu rodinou".

Hudební otázku mi položil jedinej Hladík - "jakej máš hudební vzor" Rek' jsem jim, že Doors. Jinak ale žádnéj politickej pohovor nebyl, akorát se ptali, co to mělo znamenat, ten kakofonickéj závěr "Hrůzy rodině"? Já jsem ani nepočítal, že nám to daj ale ono je to takhle jednodušší administrativně, i když za to máš mím, než jako za ZUČku /Zájmově umělecká činnost/.

/?:/- Přestože, vaše vystoupení postrádá, nějaké "přídavné" efekty, je vizuálně dost atraktivní, nenabídla se třeba televize, že by využila vašeho "sexappealu" či snad "rockappealu" ?

/:/- Nenabídla, a já bych ani nechtěl, zrovna tak jako na Rockfest.

/?:/- Ty jsi proti Rockfestu ?

/:/- Byl jsem se tam podívat, abych věděl jaký to bude a vedle trhače lístků u vchodu, stál "můj vyšetřovatel" takže jsem se rovnou otočil. A taky bylo řečeno, že tam budou moc hrát všechny kapely, a jak dopadli P.P.U. ... Navíc hrát v tom šíleným monstrem, my jsme spíš klubová kapela - tak pro londýnský pub. Navíc já týhle akci, nějak intuitivně nedůvěřuju, od samýho počátku, ani si to nedokážu racionálně zdůvodnit. Případá mi to jako kravín, kde se značkují krávy. Značkování krav v Pakulu.

/?:/- Ale takovej "cejch" může bejt i k něčemu dobrej, jako ochranná známka, tu vy nepotřebujete ?

/:/- Hmm, potřebujeme - nepotřebujeme..., ale než si nechat vypálit do zadku značku, to si radši budu volně pobíhat.

/?:/- Jako Psí voják po prérii..., dobrá. Hele a co třeba vánoce, blíže se, jak trávíš vánoce ?

/:/- Jak ? Dobře no... Předvánoční doba teď pro mě byla trochu divoká... Bohužel už to není jako dřív, už nejsou ty vánoční party, docela mě to mrzí. Vždycky jsem to prožíval, tak nějak kolektivně. Teď se to spíš hroutí, do takových osamoceností.

/?:/- Co zaměstnání, čím si vyděláváš, na svůj alkohol vezdejší ?

/:/- Dělam programátora, nezabere mi to moc času... Jednou, když mě zastavili fízlové s plnou taškou programů a chtěli vědět co to je, Tak jsem jim řek, že je to "charta" přeložená do "fortranu".

.....
Mezitím se do restaurace "mezinárodního" hotelu Union, začínají trousit sovětští turisté, k nepřilíš vábně vyhlížející večer, tím se přímo vnučuje další otázka :

/?:/- Co perestrojka ?

/:/- Co to je ?

/?:/- To já taky nevím ale myslíš si že to může mít vliv na naši kulturu ?

/:/- Možná, že v ní bude teď víc cinismu a pesimismu ale zatím to myslím, nebude mít ten vliv, jakej by mohlo. Třeba OZW, nemůžou hrát z toho důvodu, že to prej, podle "inspektorky" na NV prostě NEJDE !!! to je argument ! Ať mi nikdo nic o perestrojce neříká... ono se taky spíš mluví o hospodářský přestavbě... V Rusku možná ale tady ...

/?/- Věnoval jsi něco na Arménii ?

/:/- Věnoval jsem šaty

/?/- Svoje koncertní ?!

/:/- Ne normální... a nejenom kvůli tomu zemětřesení, já mám Arménii rád. Zamiloval jsem se do ní, když jsem si přečetl "40 dnů" od Franze Werfela. Má se taky konat "Koncert pro Arménii" ve Sportovní hale, kde bychom měli /a chtěli/ hrát. Snaží se to zorganizovat Michal Braxatoris z Máma Búbo ale zatím není jasný jestli se mu to podaří.

Ochtěl jsem taky dát krev - ale bál jsem se dvou věcí : že mi zjistěj AIDS, a pak taky... CHUDÁK TEN ARMÉN, CO BY DOSTAL MOU KREV.....

/ V závěru minulého roku s "↑", v několika pražských občerstvovacích rozmloval, v zastoupení redakce "ZA 2 piva" : Mirek 6.

BOJOVÉ PÍSNĚ KMENE PSÍCH VOJÁKŮ:

ŽILETKY

Když je moon v Utahu
chytáme se za hlavu
zalitý v olovu
únovou na hubu

Pocíty jak žiletky
žiletky mý baletky
a v pustým dni
pustý bradavky

Jedeme ve vlaku
a v podstatě furt
s peklem a andělem
než se nadějem

Žiletky na těle
žiletky v těle
žiletky ve vlasech
žiletky a jeden steh.

V ZÁŘÍ UŽ NIKDY NETANČÍ

Spojíme krev svou
stanem se nevěstou
mraky jsou a tvé oči
v září už nikdy netančí
spojíme krev svou
stanu se nevěstkou

Krev mi cáká z dásní
moje milá o mně sní
nebo zas další neštěstí

PSYCHO - KILLER /ZABÍJEČ /

Říkala mi dneska
ráno moje máma
že se dneska v noci
v Praze stala vražda
devatenáct bodnejch ran
do mladýho těla
obětí je náka
mladá studentka

Pili jsme kafe s mámou
četla mi to z novin
klepala se celá
byla z toho zděšená
vraha ještě nechytili
nikdo nic neví
Bože vzdychá máma
co je tohle za svět

Ty taky prosím tě
furt po nocích se touláš
zrovna včera v noci
kde si zase byl ?
Třeba si tou obětí
moh bejt i ty
kde si zase včera byl
kde si zase včera byl ?

Žiju se svou mámou
už přece hodně let
copak můžu svojí
milý mámě říct
že sem to byl já
že sem to byl já
kdo tu holku voddělal

BÍLÁ A STUDENÁ

/věnováno F.S.Fitzgeraldovi
a M. Kačkovy /

Bílá a studená
přišla mi říct
že všechny moje
mejdany příští
že všechny moje
mejdany příští
nás vezmou k čertu
a až si kleknem
hlavou proti větru
přide k nám smrt
přichází
a zírá

Nechtěl bych aby
umíraly holky
zvláště né hlavou dolů
zvláště né hlavou dolů
aby k čertu letěly
jen aby jen aby jen aby
se mnou v baru seděly
a pak a pak a pak a pak
by sme šli spolu
k bílému čertu
k bílému stolu

ŠEPTÁME SI NA ROHU

Šeptáme si na rohu
neznáš nákou hospodu
kde by kvetly jiřiny
a holky sou tam zvířeny ?

Šeptal Viktor na rohu
na nesprávnou adresu
byl jsem trochu ve stresu
takže sem mu řek :
Viktore, jdi domů
máš tam nákou
návštěvu

Jenže přišel Jáchym
a zašeptal nám na rohu
znáte tamtu hospodu
je to směrem k hřbitovu ?

Kvetou tam jiřiny
holky sou tam zvířeny
jenže byl to divnej den
takže sem jim řek :
Viktore, Jáchyme
děte domů
máte tam nákou
návštěvu

Jenže přišel Ivan
a šlo se zase jinam
kvetly tam jiřiny
holky byly zvířeny

Bylo tam hodně známejch
i celá naše kapela
kecali jsme s klukama
do půl pátý do rána
a pak jsem jim řek :
Kluci, jděte domu
máte tam nákou
návštěvu

SBOHEM A ŘETĚZ

Sbohem a řetěz
bohužel
nebyla bouřka

Tam pod kulatou mezí
jsou uzamčená ústa
a šaty na bříze

Sbohem a řetěz
a teď to máš
a teď to vidíš
bejby malá
teď to máš
když si se vdala

Tam ve spodních dvířkách patníku
zdá se bejt oběh piva
víc než jasnej

Sbohem a řetěz...

V KOUPELNĚ JE VANA

V koupelně je vana
vana vana vana
leží v ní moje žena
žena žena žena
byla to vždycky
neurotická hysterka
Bože můj -
z mé ženy je ponorka...

K vaně si klekni
zuby zatni
pro špunt sáhni
vytejkání

Než to bude
vohřej si večeri
dej si cigáro
otevři okno

Zavolej bráchovi
"stal se mi malér"
brácha přijede
budeš s bráchou

Zavoláte policii
celej nervozní
prsty slepený
budeš povídat :

V koupelně je vana
vana vana vana
leží v ní moje žena
žena žena žena
byla to vždycky
neurotická hysterka
Bože můj - z mé ženy je ponorka...

HRUZA RODINNÁ

Sou kleště
sou háky
rodinný vobědy

Neuplyne
hodina
je tu hrůza rodinná

Sou vztahy
sou svazky
rodinný klepeta

Každej svojí
pravdu má
je tu hrůza rodinná

Držte spolu
pohromadě
všechny rodiny

Ať vzkvétá
ať bují
hrůza rodinná

Máma táta
brácha já
šli jsme včera do kina

To by jeden
nevěřil
v kině hrůza rodinná

VYMEŤ MĚ KOŠTĚTEM

Nikdy bych ti nevěřil
kdybys mi důkaz nedala
že si mě naprosto
zlehka a pomalu zabila
Nikdy bych ti nevěřil
takže sbohem a nekoukej
jen jsem trochu zvědavěj
jo, jen jsem trochu zvědavěj

Vymeť mě koštětem
vedle chodníku
až budu jak ryba
dusit se v rybníku
shrábnj mě na lopatku
a vyhod do koše
nebo vem na to nůž
bude to košer
všechnu krev ven
ať jsem jak stínítko
průsvitným netopýrem
kuřecí stehýnko
pak prostrč mě
klíčovou dírkou
bude to znamení
že stojím na zemi

Teďa fakt co si to vyvedla
dyť je to trestný
když si nožem párala
to co si nešila
totiž moje břicho
není tvoje břicho
takže pro příští milý
slib další perfect day

MARILYN MONROE

HIP HOP - RAP HOUSE MUSIC

hudba devadesátých let ?

Mám před sebou těžký úkol, - psát o novém hudebním trendu, masové kultuře budoucích let, která teprve nabírá obrátky a vymaňuje se z průkopnických kalhot ušitých v New Yorkském Jižním Bronxu, jež jsou jí už poněkud těsné a jejíž látka se začíná zdárně proplétat celým světem, ovlivňujíc především epicentra světové pop music, konkrétně Londýn. Tam to v loňském roce přímo "hausovalo" (rozuměj vřelo), zatímco u nás to vřelo (rozuměj metalovalo) jiným směrem ... a asi ještě dlouho bude.

Jedna ukázková diskotéka, snad dvě-tři nahrávky v rádiu, obdobné články, lépe řečeno článěčky, žádná vyhraněná kapela, jen zpestřující nesmělé jednorázové pokusy zavedených souborů na deskách (Yo Yo Band, Precedens, Banket), nic v dohlednu a vsadil bych se, že o house music nepadlo v loňském roce v televizi ani slovo a to ani v špatném slova smyslu. Psát v takovém klimatu v informačním i praktickém vzduchoprázdnu je dost zavazující, navíc obšťastněn vědomím (aniž bych chtěl podceňovat čtenáře), že dobrá polovina se s touto hudbou ještě nikdy šířeji nesetkala, možná tak se základními rytmickými figurami vycházejícími z funk, ukázkami komerční odnože - breakdance, ale to je tak zhruba vše. Kdyby se mě někdo práve zptal, kdeže si to teda může poslechnout, pokrčil bych jen rameny a vzdychl - "nikde", - desky nesehnatelné, ... načež bych i klidně uzavřel druhou sázku, že dříve než to někdo s dobrým a vážným úmyslem u nás zprovozní, přispěchá Janeček a jemu podobní a celé to zprzní natolik, že tím odradí i ty, kteří by mohli uvěřit nadšeným propagátorům, že ta muzička opravdu stojí za to.

Sám jsem pro sebe zatím po dlouhém a komplikovaném úsilí "vydřel" dvě desky čelních představitelů, ze současného hlediska již klasiků, RUN DMC a BEASTIE BOYS a proto o nich v níže uvedených profilech. Jinými jmény zatím disponovat nemohu, poněvadž o dalších význačných (kupříkladu LL COOL J, COLDCUT, KRUSH, BOMB THE BASS, STEVE HURLEY and KEITH NUNNALLY či WEE PAPA GIRL RAPPERS) nevím téměř nic. Rád ty dvě desky, tedy konkrétně Tougher Than Leather (viz. obal nalevo) a Licensed To Ill pouštím návštěvám a zatím jsem vysledoval tuto naprosto jednostranou reakci. Počáteční nadšení až uchvácení se zhruba ke konci první strany mění v uznalé přikyvování a ke konci druhé v zívání spojené s únavou, tedy jednoznačně sestupná tendence, což má své základní opodstatnění

ni jak v nepřípravenosti a neznalosti "náporu", který neradno podceňovat, tak i v tom, že tato kultura je nevhodná k přijímání v soukromí k nerušenému poslechu ale své místo má v klubech, na tanečních parketech, koncertech. Tam její puls rozhybe a nadchne i nejzarytější odpůrce.

Ostatně v klubu tato hudba i vznikla. Jejím původcem je prý údajně diskžokej FARLEY JACKMASTER FUNK ze zábavního podniku Playground, který jako první začal mixovat desky,

FARLEY "JACKMASTER" FUNK
A DARRYL PANDÝ

STEVE "SILK" HURLEY A KEITH
NUNNALLY

převážně italské scény, podjíždět je automatickým bubeníkem, občas si do toho zaškrábal deskou, nanasl litanie školeného hlasu Darryla Pandý a celé to nazval právě House Music, tedy domovní hudbou, čímž stál u zrodu největší kulturní revoluce od dob punku. S punkem má House společného i to, že už i sem tam bývá zakazován, ignorován a distancován různými sdělovacími prostředky ale především onen fakt, že obdobně jako punk, otevřel hranice či zpřístupnil (a to ještě v širším měřítku) veřejnosti hraní, lépe řečeno možnost "zahraní si", poněvadž dnes vlastně může rapovat již každý kdo do toho hodlá i něco investovat. Což je na jednu stranu demokraticky chvályhodné, ale na druhou to má i negativní dopad v tom, že vlastně celá pop music udělala další významný krok k naprostému hudebnímu diletantismu a ignoranci jakýchkoliv ekvilibristických instrumentálních výkonů, které dříve a není to až tak dávno, byly brány jako ukazatel kvality. Ta doba zdá se pominula už s punkem a jestli to tak půjde dál, tak klidně uzavřu i třetí a poslední sázku v tomto článku, že ŽENY budou jednou považovány za legendu a strůjce masové kultury nového tisíciletí.

Vývoj House Music dnešní podoby ovšem nezačal jen tak ráz na ráz. Nejdříve tu byl samosebou Funk, prvek sedmdesátých let, jeden ze zdrojů diskotékové hudby ve kterém ani tak nezáleželo na melodii jako na tanečním rytmu, - precizním pulsu baskytary, bicích či hojně využívaných dechových nástrojů. Doba tomu chtěla, že se počátkem osmdesátých let funk rozdělil na několik odnoží z nichž jedna ještě více zvýrazňovala rytmus a s pomocí samplovací techniky dala vzniknout novému termínu - Hip Hop, původně spíše subkultúře, stylu života, seberealizaci již zmíněné širší veřejnosti - zpočátku především

černošského ghetta (dalším sounáležitým zjevem byly sprejové malby na zdech).

I ten se samosebou nemohl držet v jedné zavedené linii, a tak světlo světa spatřily nové výhonky košatého stromu populární hudby, - RAP - nový způsob zpěvu a vazby na rytmus, BREAKDANCE - famózní vynález nového způsobu tanečního pohybu, SCRATCHING - mixování a nová dimenze použití gramofonu jako hudebního nástroje a konečně můj vlastní výraz - "zlodějna", tedy prvek, který se doposud vždy každý snažil všelijak zaretušovat a ke kterému se teprve nyní přistupuje zcela otevřeně, aniž by se jej kdokoliv z raperů snažil úzkostlivě zastírat. Ani Rap ovšem neustrnul, a tak vznikají nové odnože, především METAL-RAP - totální rapový nářez dokreslovaný metalově kvílející kytarou a o své se hlásí i jiné vlivy - reggae, afropop, či komerční eurobeat.

Vedle s vážností zakládaných projektů, mnohdy s jepičím jednorázovým životem se o slovo hlásí i komičnost, recesní divadlo, ironizující prvky (viz. plážové znějící FAT BOYS) a světlo světa spatřuje HOUSE MUSIC, která to vše shrnuje do sebe a pomocí nejmodernější techniky rozvíjí do ještě propracovanějších podob, bohužel již méně použitelnějších na koncertní pódia (myšleno bez playbacku), ale o to více vídanějších na studiových albech a především clipech, zobrazujících především ve svém rychlém útržkovitém obraze tempo 120 až 132 dob za minutu, které v "terénu" dokresluje skrečující a samplující diskžokej, nazývaný slangově jackmaster, cutmaster či grandmaster. To už jsme však v současnosti, vyznačující se tím, že čím víc se House Music stalo, zejména v Británii populárnější, tím víc podléhá komerčním vlivům a nátlakům velkých firem na stále prodávající a rozprodávající se umělce. House Music se však nechce nechat cele zkomercionalizovat a proto se dere na scénu ACID HOUSE, okleštěný až na samou dřev a tudíž mnohdy již i srovnávaný s undergroundem. Zároveň se dere na scénu i myšlenka vzniku souboru R A P E S (Rapová avantgardní popina Eduarda Svítivého), vysněného projektu hudebního publicisty a zároveň v ničem "prakticky" nepoužitelného hráče, který by právě leda tak zvládl škrábání jehlou, spouštění automatických bubeníků a naprogramovaných basových linek a kterému se doma v šuplíku válí desítka výstižných rapových textů a který žel ještě nenašel správně duše a proto o svém citelném zásahu do světové pop music stále ještě jen může snít.

BOMB THE BASS,
pseudonym disk-
žokeje Tina
Simenona

— BEASTIE BOYS —

Jsou trochu paradoxem celé rapové scény, muziky jež by měla být vysloveně černošskou záležitostí a doménou. Neřeknu kdyby byli Britové, tam se zas až tolik černí nerodí, ale oni pocházejí přímo z ohniště Hip hopu a navíc v celé té široké tmavé konkurenci jsou nejslavnější a nejprodávanejší. A to i přesto, že u jejich výplodu na *Lp Licensed To ILL* (Uznán za chorého), mám pocit určité nevyhraněnosti, nevěrohodnosti, jakési bílé odpovědi na černou muziku a tudíž mi u nich chybí to přesvědčení jako u *RUN DMC*, jako by na nás jen šli módní bouda a svezli se jen s dobou. Ale pozor! - komerčně podbí- zivé to zas až tolik není.

"Vzalo nás to nejlepší z hardcoru, záro- ven jsme však poslouchali Hip hop a za- čali ty dva směry mísit dohromady", říká King Ad Rock (maximalistické přezdívky u raperů nejsou zvláštností, obdobně ja- ko opěvování vlastní geniality v textech) vlastním jménem Adam Horowitz, který v New Yorku roku 1979 dal dohromady Dábel- ské hochy s kamarády, zpěvákem Mike D (Mi- chael Diamond) a basovým kytaristou skot- ského původu MCA (Adam Yauch) a ve svých počátcích byli snad jedinými vyznavači punku v Brooklynu.

S punkem však díru do vědomí neudělali, asi i proto, že Amerika tuto muziku nikdy nepřijala. Za to se jich první polovině osmdesátých let začalo vážněji dotýkat narůsta- jící rapové vření a oni se dokázali do něho s velkým halasem vmístit jak správně nača- sovaná bomba. Jejich debutové album *Licensed To ILL*, stálo v řadě zemí v popředí žebříč- ků a konkrétně v Americe se na sedm týdnů zabydlelo na prvním místě a dalo tak vzpla- nout módě, kterou v téže době rozdmýchali i *RUN DMC* a *LL COOL J*, načež jej všichni pos- polu potvrdili na rozsáhlém světovém turné. Československo z něj pochopitelně vynecha- li ale upřímně řečeno, nejsem si jist, jestli by vůbec alespoň zpola vyprodali Sportovní halu, asi by jim k tomu nestačila ani jimi tak často využívaná metalová kytara, vystři- žená jak z ejsídísí.

— RUN DMC —

Osobitější představitelé celého hnutí. Jsou idoly černošské mládeže, jsou vlastně již legendou, vstoupili nesmazatelně do vě- domí a ať už natočí cokoli, vždy budou pro- dávání. Vydali již čtyři alba a jestliže ještě třetí *Raising Hell* byl totální metal- rap nářez, tak to následné *Tougher Than Leather* je již uhlazenější, komerčně spotřebitel- nější. I samotný obal, na kterém ti tři vypadají už jak zbohatlí vexsláci, pranýřuje image jejich začátků, - křiklounů z nuzných ulic, pouličních rebelantů křičících to, co si doopravdy myslí, začín stojí. I přes to z nich má pocit, že jsou lidovější, takový doopravdovější než Beastie Boys, rozhodně méně unylejší.

Jak na to jdou *RUN DMC*? Nejprve natočí automatický bubnový puls. Na něj "nažvaní" Run (tedy Joseph Simmons) a DMC (tedy Darryl Mc Daniels) kaskády slabik, slov, litanií a provolání, poté diskžokej Jam Master Jay (pravým jménem Jay Mizell) pomocí desek a gramofonové jehly polechtá nervy škrábavým zvukem a na řadu přichází kytara, skřípa- vá a naostřená, nejlépe v podání Eddieho Martineze z metalových *Quiet Riot*. Na koncer- tech ji prý diskžokejovo popojíždění deskou hravě nahradí. Všem je dvacetčtyři let, vlastní platinovou desku, přemýšlejí o nabídce společné *Lp* s Jacksonem a také o tom, jak točit své příští album. To poslední, poněkud rozpačité, symbolizuje jakési hledačst- ví, vyproštění se z prozkoumaného. Podaří se jim, aniž by se ještě více zaprodali, najít nový směr? Třeba by k tomu potřebovali posílení, novou krev do svých řad

..... pánové jsem tu !!!

EDUARD SVÍTIVÝ

Stripku

... "Šéfe, proč se snažíte sebrat naší kapelu ?" snaží se dozvědět Russell Simmons, od neústupného seržanta policie. /R.S.=manažer B.B./
"Tady je Georgia, nepotřebuju k tomu mít žádné důvod ! "

Georgia je domovem horké tabascové omáčky a ještě horčejšího jablečného závinu - a z takového pekla, právě z takového, pocházejí Beastie Boys.

... Jsme stále spíš ti co dostali napráskáno, než ti, kteří zvítězili - tvrdí Mike D.

... Když jsme se teď osobně setkali se všemi těmi legendami, nechťeli jsme se nikoho dotknout ale pak nám nezbývalo, než pomyslet si něco o pekle. Barbaru Streisandovou nenávidím víc než cokoliv jiného na světě.

... Sto padesát miliónů diváků /navlečených do bílých pásků a kostkovaných kalhot /vykřikuje unisono :

"Oni neumějí hrát, neumějí zpívat, neumějí skládat písničky, neumějí vystupovat, jsou to uplný sračky"

na to B.B. : "My jsme vzdor"

Verdikt : B.B. jsou vyjímecní, protože 150 miliónů lidí, jim může říkat, že jsou sračky a oni stejně stále věří, že jsou vzdor.

... Jejich poslední let se málem skončil tak, že je zavřela FBI poté, co jeden cestující požádal o autogram Ad-rocksovu přítelkyni. Byli už "slušně zlinkovaný" a AD-Rock se našel, že nepoznal jeho a rozpoutal proto "jídlovou" válku, která brzy přerostla do pěstního souboje aby pak vyústila do opravdu bizarní meziletové zábavy. Každý z nich sám, izolovaně od zbývajících tria je klidný, opatrný a /téměř/ opatrný. Ale jak byli pohromadě lítalo vzduchem jedno vajíčko za druhým, dokud ze stropu nescapávala omeleta a nelítala větrákem klimatizace ven. No a pak na ně zavolali policii.

... Policie přímo umírá touhou po tom aby mohla vyháňet děti ze hřišť a uštěďřovat jim lekce, tvrdí Mike D., Hochu ty sou u nás definitivně ztracený, V Texasu se fízlové motali kolem každý zábavy, a všichni ti poldové šmejdili kolem a hulákali na nás : "Hej chceš trochu provětrat ?" nebo "Nepotřebuješ trochu prohnat faldy ?" Ad-Rock : "Já ti povím jaký vopravdu jsou, jsou to prostě chlápci z rozmazleného světa, producírujou se po ulicích vystavují na odív svůj otylý blahobyť.

... Jen nezapomínej, že jsme také v zemi náboženství Ku-klux-klanu, cecky na scéně jsou poslední věci, kterou by si na scéně přáli vidět. MCA : "když budete srát čurákem v New Yorku, tak to nikoho nepohorší, naopak v New Yorku jsem viděl věci, který pohoršovali mě.

... Mike D. : "Nechápu, že Alabama je tak podělaná, je tu spousta lidí co dělá mnohem útočnější věci než my jsme kdy udělali, ale tady nejsou jedničky ani nevystupujou v jejich televizi.

... Podívej se jaký maj v Alabamě nápisy, co říkají : "Ježíš spasí", Bože já nenávidím tohle místo, vzpurně potřásá Mike D. hlavou i když je mi jasný, že jednou na takovém místě skončíme"

... Mike D. "Myslím, že nejdůležitější věcí na turné, a v životě všeobecně, je mít tolik holek kolik jen dokážeš, když ti každý večer 250 holek ukazuje své cecky a chce s tebou jít do postele tak co sakra máš dělat ?

... Polovina populace, jsou sexuální bastardi !

...Nechápu jak někdo s IQ menším než pokojová teplota, může zaměňovat sexismus s rasizmem. Předprodej lístků na vystoupení v Birminghamu, byl nejnižší na celém turné a to jenom proto, že nějaká náctiletá holka, zavolala do místní rádiové stanice, že slyšela že Beastie Boys, řekli v televizi, že nechtějí na svých koncertech černochoy. Kdekoli jinde by jí s tím vykopli ale ne v Birminghamu. Fakt, že B. Boys mají černého manažera a černého dýdžeje /D.J.=disc jockey/, černou účetní a černou asistentku koncertního manažera a obvykle vystupují s Run DMC, nepotřebuje žádný další komentář. Boys byli pochopitelně votrávený, za všechny to shrnul Mike D.: "jsou to kyselý prdele. Měla se konat koncertní párty, zavolali jsme jim tam, že jsme slyšeli, že prej tam nepouštěj černochoy, takže nemůžeme přijít, protože je nás polovina černejších.

...Nosíme všude sebou po kapsách vodní pistolky, který velice často používáme.

...Uplně nejlepší video je "Bad News" - chlapci mají trable se svým nezvládnutelným entusiasmem... "The Young One" jsou tak vzdorovitě, Rick Mayall je zkurvený génius... Megadeth je nejfašnější kapela jakou jsme kdy viděli, téměř plakali když to "rozbalili" minulý rok v New Yorku, bylo to super patetické... Public Enemy jsou skvěle chladní...

...Video je médium tohoto století. Natočíme video film ale žádnou takovou hovadinu jako "Hard Day s Night" /Perný den/. Děj bude takovýhle: tři z nás půjdou stanou se prezidenty USA a změní strukturu vlády v této krajině. Stanem se prezidenty USA coby loutkové figurky...

Mike D.: "a budem si na trávníku před Bílým domem, opékat spoustu pečinek čtyřicet hodin denně."

MCA: "A legalizujeme opium a LSD"

Ad-Rock: "A zřídíme zákon, že Dolly Partonová musí ukazovat svoje kozy dvakrát denně v televizi.

MCA: "pak taky legalizujeme veškerou pornografii"

Mike D.: "a já zavedu do zápasení víc násilí a tak uvidíme opravdovou smrt.

Ad-Rock: "a taky zavedeme kulečnickový stoly a hrací automaty na mince do každého domu v zemi. A pohrbíme všechny nukleární zbraně.

Mike D.: "A taky žádný pušky. Bojovat se bude pouze s baseballovejma páčkama. To je ten nejameričtější způsob....

+- BEASTIE BOYS JSOU KLAUNI ALE NEJSOU TO ŽÁDNÝ BLÁZNI !!! -+

★	★
★	A jak	aneb
★	JE	NĚCO V PODOBNÉM DUCHU
★	TO ?	opět from M.M.
★	★

S Run DMC

"Náhle se začlo napínat tričko kolem mých prsou a moje drsný strniště začlo mizet v pórech kůže. Oh bože !... můj penis se scvrkává do mého těla. Něco se děje... já se měním... JÁ JSEM ZENA !"

+ Co si myslíte o teorii Ricka Rubina, že Run DMC byli první černošskou rebelskou kapelou osmdesátých let. První černošská kapela jejíž hudba nemá být povznášející, neopěvující a nepřijímající mainstream Jerri Curlse....?

-Run: "Lidi přijímají mainstream protože je to něco, co chtějí. Curls je dobrý pro ten druh lidí, kteří jsou stejně jednoduší jako on.

+ Run DMC jsou první rapovou kapelou, která dosáhla stejné obchodní úspěšnosti jako kapela popové, takže se teď mohou brát kolem ramen s **Maddonnou**, **Bruce Springsteenem** a **Michaellem Jacksonem**, jako s partnery také obchodně úspěšnými... Jaké bylo vaše setkání s **Michaellem Jacksonem** ?

- Jay: "Myslel jsem si o něm že to je buzík, ale vůbec není. Je to chladná, velmi chladná osoba. Vypadá jako boží stvoření. Má kolem sebe ten druh aureoly, že když kolem vás projde, máte pocit, že na světě není nic špatného. Že nemáte co proklínat. Nemůžete ve své mysli nalézt žádnou špatnou myšlenku."

+ V červnu minulého roku, po výtržnostech kolem **Pittsburghské Civic Arény**, na konci vystoupení Run DMC s koncertem "Raising Hell"/Pozdvížení pekel/ si místní ředitel Veřejné Ochrany vyléval srdce na stránkách, oblastního plátku takto :

"Je bez pochyby, že výtržnosti byly způsobeny alkoholem a drogami. Skupiny jako je tato ruínují morálku našich mladých lidí. Texty jejich písní jsou provokativní a pornografické."

+ DMC vysvětluje v knize "Tougher than Leather - The Authorised Biography of Run DMC" od **Billa Adlera** :

"Školu jsem miloval, ale dokud jsem nepřišel na vyšší školu příliš jsem nečetl, teprve potom jsem začal knížky hltat, pamatuju se, že se mi moc líbila **Iliada** a **Odysseus** od **Homéra**. Cítil jsem se příjemně když jsem četl a v hlavě jsem viděl celý ten příběh."

+ Jay: "Spousta lidí ti radí věci které jsou pro tebe dobré, ale my na to jdeme jinou cestou - vyrábíme zasmušilá poselství. Přejeme si jen aby lidé dělali to co je pro ně dobré. Chceme aby lidé chodili do školy a vykašlali se na drogy, protože drogy dokážou snadno zničit tvůj život. Říkáme věci jako :

"Věci které dělám ze mě udělali hvězdou / I ty jí můžeš být jestliže víš kdo jsi / Chceme aby všechny děti vyrostli a někým BYLY."

+ Proč stále bydlíte v **Hollisu** ? /neluxusní část **New Yorku**/

Jay: "Vždycky jsem chtěl bydlet v **Hollisu**. Je tu kde se najíst, kde si zahrát basket, a na rohu si mohu pokecat se svými kamarády."

Je to pro tebe důležité, že tě uznávají lidé se kterými jsi vyrostl ? Spousta lidí ve tvé pozici by byla vůči "davu" odvrácenější...

"Nejdůležitější je aby tě uznávali doma. Naši kamarádi v **Hollisu** jsou prostě naše parta - jsou to lidé od kterých stojíme o uznání, právě proto že jsme s nimi vyrostli. Jsou to lidé, kteří tě mají rádi, prostě protože jsi."

Co způsobilo nedávný spor mezi **Hollisem** a **Bronxem** o to kde hip - hop vznikl ?

"Lidi v **Queensu** se tím netrápí odkud přišel hip - hop. Víím, že v **Queensu** hip - hop nevymysleli, bylo to v **Bronxu** ale na tom vůbec nezáleží. Mezi prostředím v **Bronxu** a **Queensu**, není žádný opravdový rozdíl. Děláme muziku na nároží ulic, v parku, zrovna tak jako v **Bronxu**. Nezáleží na tom odkud jsme ale jaký jsme. Není žádný rozdíl mezi **Bronxem** a **Queensem**, my bydlíme v barácích a oni v domech."

Myslíš si, že všechny vaše dobré věci pocházejí z "tvrdého pouličního ducha" ?

"Tvrdý pouliční duch je Run DMC duch. Pouliční duch jsme ztratili, když na ulici nenahráváme. Lidi nás viděj dělat to nebo támhleto, říkat o cracku /druh drogy/ to nebo támhleto, přesvědčovat lidi aby chodili do školy. Z toho usuzují, že jsme změkli. Dokud nevylezem s novou deskou a nenakopnem je všechny do prdele. Tím se vrátíme do jejich mentality, naladíme se na jejich

vlnovou délku, vrátíme se do jejich baráku.

+ Teď když historie rapu je už napsána, jaká bude pozice Kterou si udrží Run DMC ?

Run : "Dělali jsme práci, kterou může dělat každý, ale dělali jsme jí dobře, tak s tím nemůžeme seknout, jako s nějakou zálibou. My jsme tu práci nedělali proto, abychom zblahobytněli ale dělali jsme jí proto abysme byli HOUŽEVNATEJŠÍ NEŽ KUŽE ! /Tougher than leather/

+ Runc řekni nějaký vtíp...

"Víš proč říkají LL Cool J-ovi LL ? Protože to je velikost jeho klobouku - Large, Large /velký, velký/.

A
CO
NA TO -
?

LL COOL J.

= Vypadá jako boxer. Jako většina černých obyvatel Spojených Států se donedávna pokoušel o sportovní kariéru. Svoje úspěchy rád přirovnává k vítězstvím v ringu. Na otázku jestli závidí skupinám Run DMC a Beastie Boys úspěchy, odpovídá :

"Co zbývá mistrovi ringu, když mu vyprávějí, že se kdesi objevil talentovaný boxer, který sjetává soupeře jediným úderem ? Nic jiného než běžet určitě domů a udělat všechno pro to aby do tréninkového pytle bušil silnějš, než to dělal doted."

= L.L. Cool J. /Ladies Love Cool James/ se doopravdy jmenuje James Todd Smith. Bydlí v New Yorku, ve čtvrti Queens, kde se před dvaceti lety narodil a vyrůstal v domě milující babičky. Přestože rodiče se o něj nezajímali, považuje svoje dětství za šťastné...

"Nepoznal jsem bídu - možná proto mi nic neříkají společensky angažované výtvoři mnoha černošských hudebníků, možná s výjimkou písně "The Message" skupiny Grandmaster Flash and Furious Five. Koho může zajímat rap s tématem o Reaganovi ? Něco podobného jako : Reagan zbabral všechno / Reagan přivedl mé rodiče i mě k šílenství.../ Kdo si koupí takovou desku ? Já teda určitě ne !

BRITSKÝ POP

EDUARD SVÍTIVÝ
4. ČÁST

... let osmdesátých

MISSION

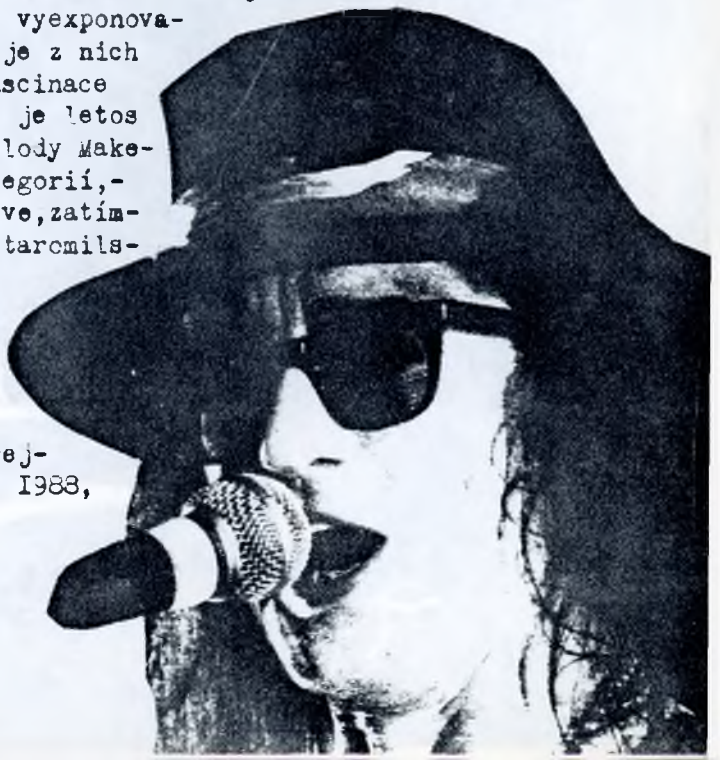
"Jsme teď možná jedna z nejlepších skupin na světě, ale nikdy jsme se nepovažovali za něco originálního. Myslím, že jsme historickou reflexí, ale neberu to tak vážně. Nikdo by neměl." To jsou slova Wayne Husseyho, jedné z čelních osobností současné britské scény, zpěváka a mluvčího Misionářů, který se již delší čas netají svou antiskromností a exhibicionisticky častuje hudební plátky svými nabubřele přikrášlenými historkami, jako třeba tou, že své dětství trávil v rodině mormonů a že to rozhodně neměl lehké.

Zkrátka skromnost se v dnešním světě pop music nenosí, třeba i proto, že ten kdo se chce dostat do podvědomí, prosadit se, musí už taky něco umět a mnohé proto i udělat, obětovat a to se Husseymu podařilo nanekolikrát. Nestává se totiž často a to platí především pro muzikanty napěchovanou Británií, aby se někdo v různých časových úsecích spolupodílel hned na třech kapelách, dodnes stále tvořících a majících své nesmazatelné místo v popředí celosvětového zájmu. Do podvědomí se dostal nejprve dvouletým účinkováním v kapele Dead Or Alive, po té přešel k Sisters Of Mercy a teprve na jejich "dočasných" troskách založil v lednu 1986 Mission, kvarteto, které se skládá ještě z Craig Adamse (bass), Simona Hinklera (kytara) a Micka Browna (bicí), navíc Wayne vedle zpěvu, což v předchozích kapelách byla doména Pete Burnse, respektive Andrewa Eldritch, hraje zároveň na kytaru a řadí tak Mission k dalším kytarově zaměřeným kapelám, i když díky občasnému využívání možností syntezátorů, zdaleka ne ortodoxním.

Ještě téhož roku vydali své první album Gods Own Medicine, načež se z novoroční ankety týdeníku Sounds o sobě dozvěděli, že jsou v představách jeho čtenářů pátou nej skupinou světa, objevem roku a nej živou kapelou. Samotná deska přinesla hudbu někde na pomezí vyexponované pompéznosti, atmosféry jak u U2, nadsazenými bicími a vygradovaností skladeb jak u Big Country, zkrátka opravdu nic objeveného. Od běžného soundu kytarových kapel se zde Mission osobitěji odlišují pouze hledačským využíváním zmíněného syntetizátoru, jenž měněním barev dotváří aranžmá a zároveň dává rozpoznávací znamení skladbám, které mají jinak tendenci splynout v jeden nepřetržitý tok. Ale to už je taková doba, že i ti nejznámější se drží "svého" a nechtějí přešlapovat do jiných, navíc zpravidla dávno již vyjetých kolejí. Čekání na druhé Lp vyplnili turné se spřízněnou kapelou Cult a také dozajista přemýšlením nad nastávající albovou koncepcí. Moc dobře si asi uvědomovali, že zůstat bez sebelepší odchylky v zaběhlém, by přinejmenším hrozilo sebevykrádáním, a tak tím, který jim měl tento "ve svém postavení" nesnadný úkol ulehčit, byl producent John Paul Jones, bývalý Zeppelin, - proslulý svými aranžemi. Původně se měla deska jmenovat Children Or Heat In America a měla odrážet tři témata spjatá s Waynem. - Děti (předloni se mu narodila dcera úpal (během turné po USA) a Amerika (neskonale pozitivní dojem), nakonec zůstalo jen u Children, za to muzika nezůstala přešlapovat a našla si nový směr.

Je živější, skladby mají větší rozmach, jsou vyexponovanější (a že také nepotřebně pompéznější), je z nich cítit nový producent a tím i nepochybná fascinace k Led Zeppelin. Tedy především klady, které je letos vynesly na čelní místa novoroční ankety Melody Makeru a pasovaly je na vítěze hnedle čtyř kategorií, - Best band, Best Lp, Best single a Best Live, zatímco v anketě Závějky, vyplněné z poloviny starcemilstvým si doslova ani neškrtili.

K výsledkům novoroční čtenářské ankety MELODY MAKERU se podrobně vrátíme v příštím "speciálním" čísle, ve kterém bude uveřejněna i část textů nejúspěšnější desky roku 1988, druhého Lp Misionářů - Children.

≡ Sinead O'CONNOR ≡

Redakčního kolegu přitahuje svým zjevem natolik, že jí bez rozmyšlení dal do anketní kategorie "sexy". Podobného ocenění se jí dostalo i v anketě Melody Makeru, a tak by mě docela zajímalo jak se na to tváří samotná Sinead... Vždyť ona se "zeskinhedila" jen na truc jakémusi vypočítavému manažerovi, který z ní chtěl udělat přitažlivou vlasatou sexy hvězdu diskoték, což po navštívení Hairdresser's v rodném Dublinu již nebylo docela tak možné.

Mne konkrétně nikterak zvlášť nepřitahují naparáděné dívky ale také nemám rád, když se ženské záměrně hyzdí, což bude až na určitý společenský druh recese, případ asi většiny soudných této zeměgule, a tak pe té co chlapce opustí alsky na intimní večery se svou hvězdou, se můžou všichni "nerušeně" věnovat tomu hlavnímu o co narozdíl třeba od Samantha Fox, plešaté Sinead jde, - a to hudbě.

O kolmějším debutu si snad ani nemohla snít, sice jí napomohla reklama plynoucí ze spolupráce s Edgem z U2 na hudbě k filmu The Captive, ale ani samotní U2 se nestali fenomény Irska tak rychle jako ona.

Ve svých dvaceti letech podepsala kontrakt s firmou Chrysalis - gramofonovou společností Jethro Tull a záhy natočila album The Lion

And The Cobra, jenž se okamžitě vyšplhalo mezi lépe prodávané desky, tedy do popředí žebříčků a které potvrdila svým evropským turném ve společnosti australských INXS.

Z obalu alba na vás číší agrese a vězeňská frizúra Sinead, název Lev a kobra mají symbolizovat překážky a nebezpečnost hrozící životu, naštěstí obsah alba není tak temný jako jeho vnější vliv či nedobré vzpomínky na dospívání, které trávila podstatnou částí v polepšovně, kam se dostala za opakované krádeže v obchodech a postupné vylučování ze škol.

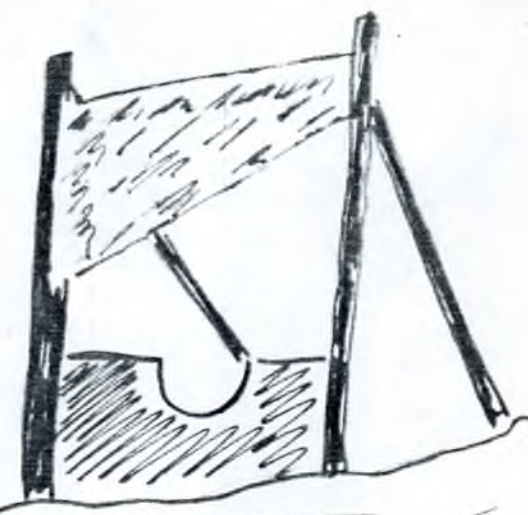
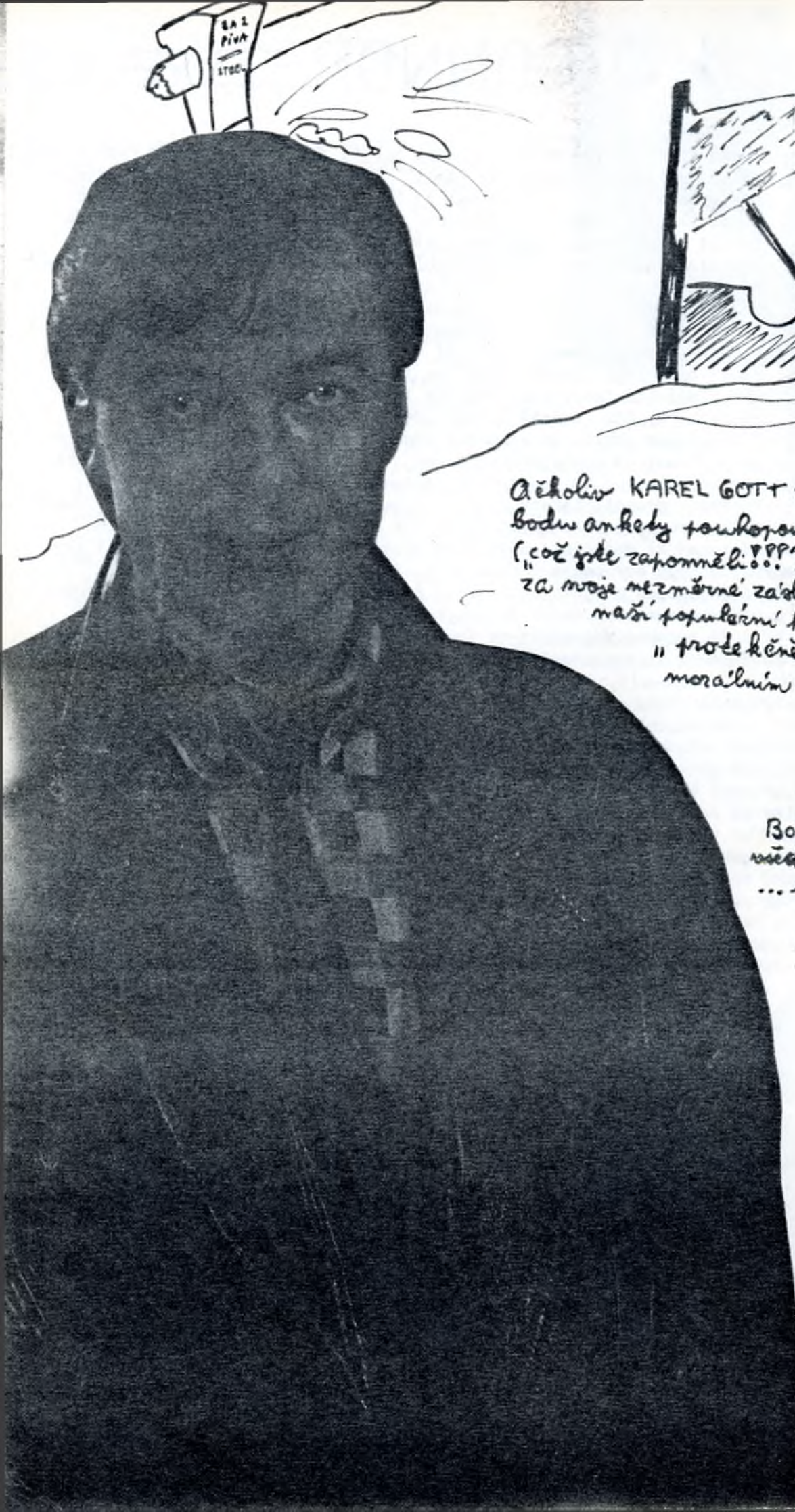
Sama si navrhla obal, sama desku produkovala a konečně sama byla autorkou osmi tak odlišných a přitom povedených skladeb, plných vnitřní síly a přetlaku. Hlavní doménou alba je vedle různorodé atmosféry písní, především její extrémní způsob zpívání, který dokáže v každé skladbě přizpůsobit danému obsahu natolik přesvědčivě, že vám, ačkoliv nerozumíte textu, alespoň částečně poodhalí dané téma. Sinead dokáže vznešeně zpívat, natahovat svůj hlas až do nekonečných prostor, dokáže vyzpívat hněv, vztek, radost, žal, smutek, touhu, dokáže si každého podmanit a získat na svou stranu.

Její hudba naproti tomu není zas tak osobitá. Kdyby byla chlap tak by se jí rovnou sdělilo, že krade, ale vzhledem k tomu, že je křehké stvoření, tak se ledasco přehlédne, třeba i to, že Mandinka je jak střihnutá z repertoáru Pretenders, Just Like U Said It Would náramně připomíná svým renesančním písničkářstvím Suzanne Vegovou, Never Get Old použitou deklarací Laurie Andersonovou, Troy futuristicky zaretušovanou aranží smyčců zas americké ABC, či Just Call Me Joe svým punkově garážovým zvukem kytary v závěru záměrně falešným, zas Velvet Underground, tedy rozhodně žádná vyhraněnost. Dalo by se i říci, že tak různorodé skladby při sobě drží jen díky nadprůměrnému hlasu Sinead.

Na svých koncertech vystupuje v černém koženém úboru, - bundě, kratičké sukni, podprsence, černých punčochách a armádních kanadách, tedy extrém, který spolu s uměle vytvořenou pleší může svádět k pocitu vy kalkulovanosti. Naproti tomu její fotbalově řečeno, - tah na branku je natolik nepředsíraně upřímný, přesvědčivý svou jednoduchostí a přitom zřetelnou ambiciozností, že se pro tentokrát dá i věřit tomu, že na nás Sinead a lidé okolo ní, žádnou boudu nešíjí.

P.S. Dne 36.4. tohoto roku, v dopoledních hodinách jsme se předčasně rozloučili s redaktorem M 6 s k nepoznání vyholenou hlavou (a nejenom s ní), na dávno již zrušeném nádraží Praha - Vyšehrad, kde vstoupil do spěšně zrychleného osobního vlaku směr Baile Átha Cliath, méně známém pod jménem Dublin, kde hodlá vyhledat budoucí Sinead Ó Krošovou za účelem bližšího (a zejména hlubšího) seznámení. Jeho poslední slova zněla: "Však já zjistím, kde všude je vyholená."

Ačkoliv KAREL GOTT získal ve čtvrtém
bodě ankety soukromou' dva hlasy
(což jste zapoměli!!!), myslíme si, že
za naše nezměrné zásluhy o stagnaci
naší populární hudby by si
„protekčtě“ zasloužil být
morálním vítězem on.

Božské Harle, přeji
všech čtenářů blahopřání
... tak s divůž,
provině, moc tě
provin, - jdiwž ...

odpovědný redaktor
Z A 2 P I V A
Timitaki Kismies

POŘADÍ BLÍŽIVÝCH
VŠECH DRUHŮ
V ŽUMPĚ ČS. TEL. POPU
dle ankety čtenářů:

25 hlasů	KROKY Fr. Janečka
13	MICHAL DAVID
12	DARINA ROLINCOVÁ
11	TURBO
	MARKÉTA MUCHOVÁ
	SAGVAN TOFI
10	PENK
9	IVETA BARTOŠOVÁ
8	PAVEL HORNÁK
7	ARNOŠT PÁTEK
	DÁDA JANDA
6	STANDA PROCHÁZKA
5	HANNIGOVCI
	HEIDI
	DÁDA PATRASOVÁ
4	PETRA JANŮ
	MARCELA HOLANOVÁ
	HELENA VONDRÁČKOVÁ
	ŠTALDLOVCI

CHLUVČOVÁ REZERVAČE
STROM Ů. POP MUSIC